Nr. 46 (15136). Lwów, środa 1. marca 1939. Rok LX.
Ч. 46 (15136). Львів, середа 1. березня 1939. Рік LX.
Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.

DIŁO

Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-46
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.060
„ Банку Чеських Легій Прага „Діло“.
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол
четвертьрічно . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . . 30.00 „
річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА“ В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Програма І-го засідання сойму Карпатської України.

ХУСТ. КУП. Добре поінформовані кола подають, що перше засідання сойму Карпатської України буде мати такий денний порядок: 1) відкриття; 2. присяга послів на руки прем'єра о. д-ра А. Волошина; 3. вибір предсідника сойму і його промова, 4. вибір президії і комісій, 5. закриття.

ГОСТІ.

ХУСТ, 27. II. КУП повідомляє, що влада К. У. запросить на перше засідання карпатоукраїнського сойму президента республики д-ра Е. Гаху, прем'єра центрального уряду Берана, представників сенату, найвищого суду, найвищого адміністраційного трибуналу, контрольного уряду, представників армії та міст Праги, Брна і Братислави. Також запросять представників центральних урядів Карп. України, шкільних інспекторів, директорів і єпископів. До салі засідань будуть допущені тільки запрошені гості і журналісти.

В ДНІ ПЕРШОГО ЗАСІДАННЯ СОЙМУ.

ХУСТ. КУП. В дні першого засідання карпатоукраїнського сойму відбудуться святочні богослуження, які відправлять греко-католицький і православний єпископ. На богослуженнях будуть присутні посли сойму і гості.

Опісля відбудеться концерт військової оркестри. З черги привітають гостей, які відідуть до будинку сойму. Засідання почнеться в 17-ій год. і триватиме до год. 18.30. У 19-ій годині перейде вулицями міста похід, зложений з військових частин, січовиків, пожарників та інших організацій і з цивільного населення. Вечором члени сойму й запрошені гості візьмуть участь в бенкеті, що його улаштує уряд в „Січовій Гостинниці“.

Український театр „Нова Сцена“ дає 1. березня з нагоди відкриття карпатоукраїнського сойму святочну виставу: „Запорожець за Дунаєм“ в новій обсаді в салі „Славянського Дому“.

Прем Волошин і мін. Ревай у Празі.

ПРАГА. КУП. В понеділок вечором відїхали до Хусту прем'єр карпато-українського уряду о. д-р Волошин і мін. Ревай. Прем'єр Волошин був у понеділок перед полуднем на авдієнції у президента республики д-ра Е. Гахи, якому предложив рішення уряду К. У. у справі скликання сойму на 2. березня і запросив його на перше засідання того сойму.

Опісля відвідав прем'єр д-р Волошин прем'єра центрального уряду Р. Берана, якого теж запросив на перше засідання сойму. Пополудні відбулися наради в міністерстві скарбу у звязку з буджетом Карп. України. Опісля мін. Ревай був у міністерстві комунікації, де відбулася нарада в справі залізниць К. У.

Комітет для приготування столиці на день відкриття сойму.

ХУСТ. КУП. Приготування Хусту на день відкриття сойму Карпатської України йдуть повним темпом. Технічною сторінкою приготувань займається спеціяльний комітет, в якого проводі стоїть радник д-р Павлюх. До цього комітету входять заступники міської управи, поліції, війська і „Карпатської Січі“.

Дирекція поліції в Хусті видала відозву, в якій закликає мешканців прикрасити свої мешкання в день першого засідання карпатсукраїнського сойму національними прапорами. Крім того взивається власників домів, щоби подбали про зовнішній вигляд будинків.

Збори УНО в Рахові.

РАХІВ. КУП. В понеділок відбулися тут збори Українського Народнього Обєднання, в яких взяло участь понад 500 осіб. Центральну владу УНО заступав на тих зборах секретар І. Рогач.

ОЖИВЛЕННЯ КОМУНІКАЦІЇ ЧЕРЕЗ МАДЯРЩИНУ.

ХУСТ. КУП. повідомляє, що між Карпатською Україною і Мадярщиною мають урухомити ще один особовий і один вантажний поїзд.

Переговори у справі кордону між Карпат. Україною і Словаччиною.

ХУСТ. КУП. Прем'єр д-р А. Волошин, міністр Ю. Ревай і прем'єр словацького уряду д-р Й. Тісо мають відбути у Братиславі нараду в у справі кордонів між К. У. і Словаччиною. Як відомо, справа ця є до сьогодня неполагоджена й жива. Тепер у т. зв. східній Словаччині живе згідно зі словацькою статистикою 80 тисяч українців, а вдійсности коло 150 тисяч.

НОВИЙ ДИРЕКТОР ХУСТСЬКОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГІМНАЗІЇ.

ХУСТ. КУП. Директором української державної гімназії назначено о. д-ра Дмитра Поповича, відомого письменника і педагога.

Польсько-словацькі наради.

БРАТИСЛАВА. ПАТ. В Ружомберку відбулися наради польських і словацьких суспільних чинників у справі польсько-словацької співпраці в культурній та господарській ділянці. Польському і словацькому урядові предложено низку внесків.

Програма Карп. України.

„Фелькішер Беобахтер“ пише на основі інформацій пресового бюра Карпатської України, що уряд Карпатської України поставив перед собою такі завдання:

1. Забезпечити самостійність Карпатської України в рамах федеративної республики.
2. Офіційно затвердити назву „Карпатська Україна“.
3. Перевести реформу земельну і лісової господарки.
4. Вихіснувати природні багацтва краю.
5. Розвинути лісовий промисл, так щоби в ньому дати працю як найбільшій скількости населення.
6. Звязати Карпатську Україну зі зовнішним світом, м. ін. уможливлюючи як найбільший наплив туристів.
7. Урегулювати ріки.
8. Розбудувати освітні та господарські установи.
9. Забезпечити бідні верстви перед недостатком (зокрема тих, які з огляду на старість чи каліцтво не можуть на себе працювати) при помочі суспільних обезпечень.
10. Установити справедливу податкову систему.

Дальші сутички між польськими і німецькими студентами в Данцігу.

ПОЛЬСЬКИЙ УРЯД ДОМАГАЄТЬСЯ, ЩОБ ПРИПИНИТИ ВИКЛАДИ В ПОЛІТЕХНІЦІ.

ВАРШАВА. ПАТ. Німецькі студенти в однострóях знов напали в понеділок на польських. Поліція притримала кількох поляків, але по полудні звільнила їх на інтервенцію заступника польського генерального комісаря.

Польський генеральний комісар слідкує за тими подіями, звертаючи увагу на поведінку поліції, бо на випадок бездіяльности органів вільного міста польський уряд мусів би витягнути відповідні консеквенції.

Крім того польський уряд висловив домагання, щоб припинити виклади в політехніці.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ЗАКРИЛИ АМБАСАДУ В ЕСПАНІЇ.

ВАШИНГТОН. ПАТ. Державний департамент повідомляє, що закрито американську амбасаду в Еспанії, яка тепер була перенесена до Перпіньяну.

Волинські поляни про національну політику.

Луцьк, 25. лютого 1939.

Може декому видається, що сьогоднішня „українська" політика на Волині — це політика всього польського волинського громадянства. Такий погляд не відповідає дійсності. Серед місцевих польських громадян, що називають себе „східніми кресовяками", себто таких, які народилися на наших етнографічних теренах і жили серед українського народу, є багато таких, що виступають проти максималізму своїх земляків, проти ревіндикації душ, цькування та нехтування, а навіть — на що ми нижче дамо докази, — проти називання Волині „відвічно-польською землею", як це сказав у соймі посол Хмелінський.

Хто-ж тоді ті, що ведуть тут протиукраїнський курс? Це люди нетутешні, з західної Польщі, подекуди з кол урядництва, покуди впоміж осадників. Найрізкіше та найбільш „максималістично" настроєні познаняки. У свій час згадували ми на сторінках „Діла", як-то волинські поляки виступили проти тих своїх вайшлих земляків навіть у дуже прикрій формі.

Після відходу з Волині воєводи Юзевського напливовий елемент відчув себе нічим і ніким незвязаним та повів свою „українську" політику повною парою — від ревіндикації, шляхти, самоуправних справ, аж до — української преси. Тимчасом на думку „кресових поляків", що ліпше знають волинську дійсність, згадана „українська" політика напливового елементу вдаряє не лише в місцеве життя, але і в інтереси держави. І вони не перестають вести боротьби з загонистістю своїх земляків, яких нервує зовсім інший, ніж на заході, тутешній уклад національних сил.

Виразником цієї словесної боротьби є у деякій мірі луцький тижневик „Волинь". Зрозуміла річ, що не може він уживати всіх точок над „і" та, що мусить іноді вживати Пітієної мови. Такий саме виступ „Волиня" маємо в передовій статті „Два польські імперіялізми" (ч. 8.) і в дописі „З Дубна і про Дубно". Кажучи про західний імперіялізм колишньої німецької займанщини з його боротьбою за кожний клаптик справді польської землі та з екстермінаційними тенденціями займанців, автор статті „Два польські імперіялізми" порівнює західний імперіялізм з східнім, що його називає більше культурним, атракційним, для якого та познанська завзята боротьба за шматки землі є буцім-то чужа.

Отаким делікатним способом „Волинь" дає до зрозуміння своїм землякам із Заходу, що їхні традиційні методи боротьби з усім, що чуже, на Волині не на місці та що вони шкідливі перш за все для інтересів самого польського населення й держави: „Без сумніву — каже „Волинь", — причиною багатьох потрясень було б намагання злити тут оба типи (націоналізму західного зі східнім) або стосування метод протилежних, наприклад західних на східніх землях, які-то тенденції проявляються дуже часто та іноді доходять до застрашаючої актуальности"...

Хоч у замотаному стилі, а проте досить ясно сказано польському напливовому елементові, що його „західні" методи та його проти українська політика лякає місцеве польське громадянство своїми наслідками, що їх уже можна бачити, як кажуть, голим оком.

У дописі „З Дубна і про Дубно" якийсь добродій, скритий за англійським поговірковим „Олд Бой-ом", звертається до загонистих земляків, зокрема до ендеків що починають історію Волині від себе, та цілком „виелімінову-ють" українців з якихнебудь прав до Волинської Землі: „Маємо тут у Дубні, крім численних цікавих і гідних побачення річей (замок Острозьких, Сурмичі, Чернеччина й інші памятки української старовини)... ще панів зпід знаку мечика. Панів з ендеції, які на терені Дубенщини займаються тим самим, чим і деінде". „Аби шум, пане, аби шум". І наприкінці автор відважується пригадати своїм землякам: ...„Дубно польське й українське"...

Таким робом, як бачимо, не є правдою, немов усі поляки на Волині признавали одну політичну доктрину в справах національної політики. Однобокий ексклюзивний націоналізм, імпортований познанями, які в кожному неполякові бачать свого ворога, бо привикли думати тільки про — німців, — не захоплює тутешніх польських автохтонів. На превеликий жаль, поляки, які з титулу свого службового приділу чи в пошуканні кращих варстатів праці й заробітку найшлися на Волині, не стараються поважно пізнати украинський нарід, його історію, історію його культури, його позитивні прикмети духа та ввесь його конструктивізм. Вони вперто тримаються своїх привичних давніх шляхів думання та відчування і костеніють у цілком непридатних для тутешніх відносин поглядах. А тому, що вони меткіші, енергійніші, перепоєні вірою в якусь свою „місію", крикливіші та безоглядніші у методах боротьби також із своїми конnaціоналами іншого політичного „вірую", тому не автохтонні „кресовяки" лише фанатичні позвняки та їх політичні однодумці, що пролізли до ОЗН, мають нині вирішний голос на Волині.

Нема сумніву, що будучність, ба навіть уже й теперішність, признає беззастережну слушність тим поміркованим полякам, які перестерігають перед „недобачуваннями" українства, як тривкого, поважного і позитивного чинника. Тутешні поляки тільки підсміхаються з п. Ст. Хмелінського, який мав стільки „тупету", що з соймової трибуни реклямував себе речником „українських виборців", одночасно ставлючи українців на одну дошку з „народом" „руским і полеским".

А тому, що на такому складному під національним і соціяльним оглядом терені, та ще й на кордоні держави, не можна кермуватися крайніми політичними доктринами, які не признають ані інших національностей в державі ані вищого державного інтересу, то й у Варшаві повинні би звернути увагу на спротив, що його викликують серед самих поляків ті непримирні познанські гурра-патріоти. І маємо враження, що в нинішніх часах цих справ не можна відкладати та обмежуватися до ролі обсерватора суперництва місцевих течій.

В. Островський.

Англієць дивиться на наймолодшу столицю Европи.

ДО ХУСТУ ЧЕРЕЗ ЛЬВІВ І КРАКІВ.

Під таким заголовком помістив статтю у „Дейлі Телеграф" і „Морнінг Пост" з 21. м. м. посол англійського парляменту Веджвуд Бенн, що вибрався до Хусту, переїхавши через Львів. Це легкі враження з подорожі, тепло написані, спокійно, як і личить англійцеві, що нічому не дивується і не любить висловлювати необережних поглядів чи неперевірених настроїв. Не можемо перекласти цієї статті в цілости, тим більше, що багато наведених інформацій потрібних для англійського читача занадто відомі нашим читачам.

„Хуст безсумніву — соромливе містечко, — нелегко до нього доступити. Глянувши на мапу виходило б, що найкоротший шлях до нього із Львова, недалекий через гори; тимто я поїхав до Львова. Але границя була зачинена. Після цього я попробував дістатись через Краків. Але там я не міг купити білету до Хусту, ще більше: не міг навіть купити собі чеських корон, бо сказали мені, що з огляду на чутки про їх девалюацію державний Польський Банк перестав ними торгувати. За 5 шилінгів мені вдалося купити білет для переїзду кордону до Жиліни, де мені порадили розпитати за дальшими інформаціями.

„Але в Жиліні було темно і ніхто не знав, як їхати до Хусту. Тоді я скористав з ради якогось мадярського товариша подорожі і поїхав до Будапешту ще раз спробувати. Тепер до Хусту, до нової столиці одної з держав чехословацької республики, найближче їхати не через її власну територію, а зі столиці її давнього ворога Мадярщини. Знаменита залізнича торпеда везе нас за пять годин до Чап, а місцевий поїзд їде далі до Берегова. Деякі мені сказали, що до Хусту є автобус, але ніякого автобусу там не було, і я діставши спеціяльний дозвіл для мого візника переїхав кордон возом. Та не хочу бути несправедливий для Хусту, він має автобусову лучбу зі Словаччиною.

ДВА ГОТЕЛІ В ХУСТІ.

„Хуст лежить мальовничо під горбком, на якому видно руїни замку. Це звичайне гірське містечко з болотом під ногами, що нагадує Тірану або Ангору зперед 12 років. В Ангорі будували все швидко для будуччини, тут урядові будинки з дерева. „Чому?" — я спитав. „Бо тут маємо багато дерева. В Ужгороді, давній столиці, ми будували з каменя, тут дерево краще".

„Карпатська Україна явно нарікає, що втратила Ужгород і Мукачів, де чеський уряд

так щедро перед ном будував державні
будинки та школи я показав свій паш
порт з печаткою: до Ужгороду", урядо
весь узяв сумно вимазав „Ужгород" і
написав зверха „Усту". З другого боку
Мадярщина все вдоволена пускає щоночі
радіо з покликом Хочемо назад цілу цю
землю".

„У Хусті є два готелі „Центральний" і „Ко
рона". Власником одного є жид, другий є під
контролею „Січі". В першому сидять чеські
старшини, бізнесмени, жиди і всяка публика,
— його можна назвати готелем „старого ти
пу" та конституції. Є там багато ґазет і я
бачив з яким острахом жиди брали
в руки „Фелькішер Беобахтер", коли приходи
ло нове видання. Скрізь висять потрети о. Во
лошина і в Центральному готелі висить іще
портрет Масарика.

„Корона" є осередком громадського жит
тя в Хусті, з строю, журналістами і сіро
блакитними однострроями січовиків.

ДІМ О. ВОЛОШИНА.

„Зовсім різний від атмосфери націоналістів
є дім о. Волошина, голови держави. З винят
ком різьб на стінові, зроблених у місцевому
народньому стилі, можна б подумати, що це
вигідний дім духовника методистів, його
вигляд і теж такий. У їдальні
висять портрети його батьків та його покійної
жінки: — його огляд симпатичний, вітвертий.
Він гаряче протестував проти будьякого ан
тисемітизму в Карпатській Україні, де поправ
ді 85 прц. усього економічного життя є в ру
ках жидів, яких є тільки 12 прц. з усього на
селення; вони зовсім льояльні супроти дер
жави.

„...Правда, що Гітлер наш приятель і що
етнографічний принцип установлений у Мін
хені є нашою хартією вольностей, але ми не
маємо охоти бути знаряддям Німеччини. Чому
Англія, що має спільного ворога у большевизмі
з нами, не могла б з нами заприязнитися?"

„Тоді як Президент о. Волошин є лагідний і
має фільософічний настрій, зовсім інший дух
панує у таборах січовиків. Тут усіляка молодь
учиться історії та культури та вправляє фізич
но. Деякі одягнені по сільському.

ТЯЖКИЙ ПОВОРОТ.

„Я з жалем відїзджав назад до Праги.
Найближча залізнича стація Пряшів віддалена
на 186 миль (англ.). В автобусі, де я сидів, бу
ло глітно, 15 сиділо а 8 стояло. 25 миль їхали
ми дуже тяжко і машина мусіла аж сопіти. Де
які з нас мусіли висісти на дорозі. Два чи три
пасажири прохали ріжні вози та вантажні авта
підвезти їх, а я не вміючи ні слова по росій
ськи, словацьки та українськи не міг собі по
радити. Все-ж по двох годинах чеський вій
ськовий віз узяв нас і довіз до містечка.

„Начальник стації, до якого я звернувся,
відповів мені без обиняків, почувши, що я ан
глієць — гостро, розмахуючи руками над сво
єю тарілкою з мясом і бараболею, що я можу
чекати до смерти і ніхто ані пальцем не кивне,
щоб мені допомогти. Він перепрацьований; за
лізничий шлях, що є під його контролею бльо
кований із двох боків і він може пустити тільки
малу моторівку на коротку віддаль. Його доте
перішнє тихе життя перемінилося в хаос. Я хо
див головною вулицею і питався кожного стріч
ного: „Чи ви говорите по німецьки?" — довго
надаремно. Крім цього в місті була сензація —
місцевий барабанщик збирав нарід, щоб їм
оповістити щоденні новини. І нараз наче тра
пилось чудо — хтось сказав мені, що в місті є
якийсь місіонар. Так я здибався з отцем Алек
сандром Мекгреґором, що приїхав роздавати
дари втікачам.

...„Пятнацять годин пізніше, після відїзду
з Хусту, ми опинились у Пряшеві. Вся моя
приємність підбадьорливого досвіду нараз про
пала, коли якийсь німецький словак кричав на
мене, забавляючи цим пасажирів, і гірко та
довго викладав їм, що за все віденське рішен
ня винуваті англійці".

справді є. Зате поляки — спантеличені та
кими інформаціями — також переконані,
що їх число в порівнянні з українцями
зменшується. Це витворює стан постійного
кипіння обох народів. Насувається питан
ня, чи таке кипіння справді корисне для
польської держави. Бо виглядає на зовсім
певне, що всі вороги Польщі тішаться з за
гострення національних спорів на наших о
країнах. З другого боку всяке заспокоєння
в тій ділянці — це скріплення... Тому треба
гостро осудити тих, що під покровом па
тріотичної акції насправді причиняються
до послаблення Річипосполитої викликаю
чи непотрібні і несуттєві спори. Бо нема ні
чого такого небезпечного як шкідлива для
держави діяльність, що виступає під „наро
довою" фірмою і сперта на брехливі арґу
менти."

Але той безперервний зріст польщини на
Червенській Землі — каже п. Червіський — не
дає підстав припускати, що „українську справу
вдасться поладнати заміною більшої частини
українців на поляків".

„Якби ріст польщини — читаємо —
йшов далі в тому темпі, що досі, тобто в
періоді 1869—1931, то українці взагалі
зникли би з Червенської Землі в 2328-ому
році по Христі. Абсолютну більшість у ста
ниславівському воєвідстві поляки осягнули
би в 2148-ому році нашої ери, в тернопіль
ському воєвідстві в році 2059! Це пляни за
думані справді на дуже далеку еру. На даль
шу навіть, як пляни канцлера Гітлера, який
говорить про кольонізаційні терени для
німців на 250 літ наперед!

„Отже коли польському станові посі
дання в Червенській Землі рішуче ніщо не
загрожує, то також не можемо говорити
поважно про розвязку української пробле
ми збільшуванням числа поляків у Червен
ській Землі."

Автор доказує статистичними даними з
ріжних теренів, що вплив держави на асиміля
ційні процеси буває звичайно дуже слабий.
Приклади: зріст числа поляків у Галичині між
роками 1772 і 1846 був значніший як після
1860-го року, коли поляки в Галичині мали май
же всю владу в своїх руках; зріст числа поля
ків у Познанщині за часів найгострішої ґерма
нізації був найбільший; число німців у Клайпе
ді зросло найбільше в часі, коли це місто було
під владою Литви.

„Тому урядові чинники не повинні вмі
шуватися до природних асиміляційних те
чій. Бо вони не можуть вплинути на них в
рішальний спосіб, а вмішування викликує
могутні протидержавні рухи серед націо
нальної меншини. Безглузда асиміляційна
політика, що її пропагує Стронніцтво На
родове, крім цього вибиває Польщі з рук
міжнародній український атут. Бо не може
бути сумніву, що народи середньої і схід
ньої Европи не повинні вести між собою
постійної боротьби, але більше думати про
небезпеки, що їм спільно загрожують."

У звязку з усіми своїми твердженнями й ар
ґументами п. Червіський заявляє:

„Гасло національної ревіндикації ува
жаємо далі політично шкідливим. Бо якщо
зовсім безсумнівно багато поляків на Чер
венській Землі підпало зрущенню, то бага
то більше число русинів підпало спольщен
ню. Подані вгорі статистики унаглядіюють
взаємно відношення цих обох процесів.
Польщення русинів відбувалося переважно
по містах. Усі розуміють, що національна
асиміляція переводжена під примусом або
для інтересу — це щось бридке й неморальне.
Звідти відклик до засади ревіндикації
тих, яких колись засимілювали. Але ця за
сада бє передовсім у нас самих. Теперішній
стан витворився на підставі польонізацій
них процесів, що тривали довгі століття —
від кінця 14-го віку. Висуваючи гасло „ре
стітуціо ін інтеґрум" (невідомо зрештою
якого періоду) підважуємо наше безсум
нівне право до Червенської Землі. Бо не є
в нашому інтересі завертати до якоїнебудь
доби в історії Червенської Землі. Бо-ж у ні
якій добі поляки не були тут такі численні
як сьогодні. Завертати взад — лежить в
інтересі українського націоналізму, а не в
інтересі польського народу. Не говоримо
вже про інтерес Річипосполитої, бо цей тут
очевидний."

З польської преси.

„Гасло національної ревіндикації уважаємо політично шкідливим"

П. Францішек Червіський, відомий публі
цист з тижневика **„Політика"**, надрукував у
найновішому числі того часопису (ч. 4 з 25-го
лютого р.) статтю п. н. „Національна ревін
дикація, яка є річевою відповіддю тим поль
ським публіцистам, що роздирають ризи з при
воду зменшення польського стану посідання" в
Галичині.

„Автор цих рядків — пише п. Червіський
— мав недавно нагоду відбувати подорож
залізницею з одним польським інтеліґен
том з Червенської Землі, гарячим патріо
том і національним діячем. Ця людина рі
шуче не могла повірити, що польщина за
останніх 200 літ на терені наших південно
східніх земель не тільки не лишалася по
заду, але навпаки, була в безперервному,
хоча щораз повільнішому поступі. Це не
є відокремлений випадок. Твердимо, що
погляди більшости польського громадян
ства в Червенській Землі мають своє дже
рело в повному незнанні теперішнього ста
ну в тій дільниці і напрямів історичної ево
люції. Пропаганда деяких кіл, зацікавле
них у тому, щоб підсичувати чвари між по
ляками й українцями, вповні спантеличила
громадянство і довела його до всяких
фальшивих поглядів."

Щоб збити ті фальшиві погляди п. Чер
віський на підставі офіційних статистик та істо
ричних даних доказує, що від 1772-го року,
тобто від часу, коли Галичина перейшла під
владу Австрії, аж до нині число римо-католиків
у Галичині постійно зростало. На підставі до
слідів Перґена, знавця галицьких відносин, у
1773-ому році уніяти творили в Галичині коло
двох третин людности (автор бере під увагу всі
теперішні воєвідства без Кракова й околиць, але
з більш-менш двома теперішніми повітами ко
ломийської округи (?) ...мости). Згідно зі списом людности в
1846-ому році число уніятів з двох третин люд
ности Галичини впало до половини. Пізніше, на
підставі спису людности в 1869-ому році на
згаданій території було у відсотках римо-като
ликів — 21,8, уніятів 64,9, в 1880-ому році римо
кат. — 22,2, уніятів — 63,4, в 1890-ому році ри
мо-кат. — 22,7, уніятів 62,9, в 1900-ому році ри
мо-кат. — 23,6, уніятів — 62,8, в 1910-ому році
римо-кат. — 25,3, уніятів — 61,7, в 1921-ому ро
ці римо-кат. — 27,8, уніятів 60,6, в 1931-ому ро
ці римо-кат. — 30,6, уніятів — 58,4.

„Маємо тут до діла — пише п. Червісь
кий — з незаперечними числами. Читач,
що цікавиться тією проблемою, може до
датково зазнайомитися з працею д-ра Кри
сінського п. н. „Розвиток етнічних відносин
у Червенській Землі", яку видав Інститут
національних дослідів. Там знайде дальші
подробиці щодо зросту відсотка поляків,
тобто римо-католиків в окремих воєвід
ствах і т. д. Зрештою українці самі найкра
ще здають собі справу з того напряму ево
люції. Відомий український політичний ав
тор д-р Осип Назарук написав у своїй
книжці п. н. „Галичина і Велика Україна",
що українці стикаючись з поляками набу
вають національну свідомість, але тратять
територію, зате стикаючись з москалями
постійно зискують територіяльно, але ви
разно затрачують почуття національної о
кремішности.

„Пропаганда гасла про „зменшування
польщини" сперта на недокладних числах
і підставах. Польське громадянство Червен
ської Землі баламутять нотирично кількох
людей, які досконало знають справжній
стан, але які хочуть відбудувати своє полі
тичне становище підсичуванням національ
них спорів. Мусимо на цьому місці напят
нувати такий процедер як глибоко немо
ральний і неполітичний. Українці в Червен
ській Землі здають собі справу зі зменшу
вання їх стану посідання, якщо йде про
відсоток мешканців на тій землі і так воно

Не підставі сказаного п. Червіський вясо-вує своє становище і свій погляд: кожну люди-обовязує не національність її далеких пред-ків, але та, в якій уродився і до якої почува-ється приналежним; держава — це спільна влас-ність усіх громадян без уваги на національність і віроісповідання і вона не повинна вмішуватися до асиміляційних процесів, на які не має ніякого впливу; уряд Річипосполитої повинен передовсім думати про могутність держави як цілости і тільки таким робом віддасть найбільшу прислугу польському народові.

„СЛУЖБА ПРАВДІ".

У статті під таким наголовком львівський „Век Нови" (з 26-го лютого ц. р.) подавши вістку про те, що у Львові повстане незадовго „Інститут південно-східніх земель" та що цей інститут даватиме „джерельні інформації" про згадані землі та „спростовуватиме фальші чужої пропаганди", пише:

„Є тільки одна справа, яку, здається, необхідно устійнити. Оце стрічаємося з питанням, яке буде політичне обличчя Інституту. Кажуть: на західніх землях становище під цим оглядом простє, у нас більше скомпліковане. Наше відношення до німецької проблеми там, де йде про Шлеськ, Поморя і доступ до Балтику, вповні одно-згідне. У відношенні до польсько-української проблеми тієї однозгідности нема. Тут виступають концепції, що, правда, сьогодні збігаються і покриваються в неоднім точці, як ненарушність наших східніх границь або необхідність конструкційно скріплювати польський стан посідання, але розходяться у предметі женевської політичної лінії і також у ділянці метод. Яке становище супроти цих розбіжностей займе Інститут?"

Автор статті передбачує небезпеку, що коли в Інституті має зосередитися праця польських вчених, то з уваги на те, що ті польські вчені у великій більшості репрезентують сьогодні означений політичний світогляд, Інститут може зійти „зі стежки обєктивізму і стати інструментом тільки одної програми". Отже автор стоїть на становищі, що цьому треба заздалегідь зарадити. На його думку:

„Інститут не може бути знаряддям ніякої доктрини, отже ані фільо- ані антиукраїнської. Бо-ж це дослідна станиця. Матеріяли, які має збирати, порядкувати та робити доступними, можуть використовувати всякі політичні напрямки, насвітлювати й нагинати до своїх потреб, але не під маркою Інституту, не в його мурах. Матеріяли Інституту повинні здобути собі марку доказових, чесних, безсторонніх також в українських вчених. Не можна допустити до того, щоб Інститут здобув собі ту сумну славу, яка є участю всіх німецьких наукових станиць: що фальшують правду, що роблять політику під маскою науки."

В порівнанні з німецькими подібними установами — каже автор статті — становище львівського Інституту буде лекше ніж становище німецьких учених:

„Бо для нас, для наших державних і національних інтересів, яким чейже Інститут мусить служити, правда не є ворожою силою і ніколи не буде постулятом політики її затаїти чи переіначити. Знати правду, пропагувати правду — це найкраща послуга, яку можна віддати польській державній рації на південно-східніх землях. Тому віримо, що Інститут цю лінію втримає послідовно і без відхилень."

Без уваги на нашу думку про працю заповідженого Інституту та без уваги на наше становище до нього, треба признати, що думки висловлені у статті „Веку Нового" правильні. Наведена стаття належить до тих статтей „Веку Нового", в яких редакція чи її співробітники підходять до української справи більш-менш обєктивно та у пристойній формі. Але воно не завжди так буває на сторінках „Веку". Бо ось у цьому самому числі, під наведеною статтею є друга, що певно випадково зійшлася з першою, стаття п. н. „Франція і Східня Европа". Її автор, п. Степан Гервіль, наводить статтю якогось неназваного навіть французького тижневика, в якій сказано, що „українська проблема не заслуговує навіть на назву проблеми", що „української проблеми нема", що „створення Великої України — це гітлерівська мрія". Очевидна річ, п. Гервіль і „Век" не можуть відповідати за статтю якогось французького тижневика, але коли хтось наводить чиїсь твердження без застережень, то з ними погоджується. Питання: чи твердження невідомого автора неназваного французького тижневика є для „Веку" тією „правдою", за якою він у своїй першій статті у згаданому числі так розбивається домагаючи її в українській справі? Якщо так, то що варта всі ті декламації про „службу правді", які ми навели? Гадаємо, що Ікац і йому подібні у такому випадку простолінійніші.

Зорганізовані ряди українських купців.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ „СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ" У ЛЬВОВІ.

ВІДКРИТТЯ ЗБОРІВ.

В неділю 26-го лютого ц. р. в салі „Української Бесіди" відбулися XV-ті загальні збори „Союзу Українських Купців" при участи коло 300 членів та делегатів філій. Збори відкрив в 11-ій годині голова Союзу дир. **Ярослав Скопляк**, який привитав зібраних, зокрема почесних членів та гостей з Волині, і відчитав спис померлих у звітовому році членів Союзу, яких память приявні вшанували вставши з місць. Померли: почесний член дир. Микола Заячківський (Львів), Сергій Закрасняний (Дубно), Осип Ткачук (Калуш), Атанас Ілечко (Львів). Після того голова загальними рисами представив діяльність та розвиток Союзу в минулому році.

Після передачі справи перевірки протоколу з попередніх загальних зборів верифікаційній комісії, почалися звідомлення з діяльности.

„СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ" У 1938. РОЦІ.

Як у 1937-ому році — говорив секретар п. Д. **Конюх** — СУК звертав головну увагу на поширення організаційної мережі, то 1938-ий р. присвячено скріпленню організаційних клітин. У звітовому році СУК мав 38 місцевих гуртків (філій) і 5761 членів. В тому числі членів було: 6 почесних, 8 спомагаючих, 3297 активних і 2464 зареєстрованих, тобто таких, що не вплачували точно членських вкладок (здебільша сільські купці).

СУК працював у тісному контакті з Пром-Банком у Львові та його відділами в краю, з „Українським Технічним Товариством", з „Комісією Розбудови Українського Промислу" та ремісничими товариствами.

Головним завданням Союзу — яке він у міру сил намагався виконувати — було: давати фаховий дошкіл членам та кандидатам на купців. Засобами до цього були фахові реферати та бранжеві курси. Попри акцію наладнання гуртової обслуги (краєва гуртівня „Гурт") та кредитової допомоги (Пром-Банк), СУК мав у свому заряді відділ посередництва праці і практики.

Для вжитку членів зорганізовано при централі СУК бібліотеку, що має також книжки на фахові теми. Фахові бібліотеки почали основувати і місцеві гуртки.

Органом Союзу є двотижневик „Торговля і Промисл".

Касовий звіт склав і предложив прелімінар буджету на найближчий рік інж. **Атанас Мілянич**.

Інж. **Юрій Крохмалюк** накреслив працю Групи Промисловців, яку як секцію Союзу разом з іншими секціями з формальних причин влада розвязала восени минулого року.

Звіти доповнив організаційним рефератом, в якому розвинув широкий плян праці Союзу в 1939-ому році, м-р **Ярослав Кальба**.

Вкінці інж. Юрій Крохмалюк відчитав звіт Контрольної Комісії з внеском признати абсолюторію Раді Союзу.

ВИБІР КОМІСІЇ-МАТКИ.

Перед відкриттям дискусії над звітами вибрано Комісію-Матку, в склад якої ввійшли: Альфред Козак (Стрий), Андрій Мартинюк (Рівне), Микола Терлецький (Львів), Михайло Проць (Львів) та інж. Атанас Мілянич (Львів).

ДИСКУСІЯ НАД ЗВІТАМИ.

Після короткої перерви почалася оживлена дискусія над звітами. Забирало слово 21 учасників зборів, що порушували організаційні та фахові справи, обговорювали дотеперішню працю та піддавали пляни на майбутнє. Треба це особливо підкреслити, що дискусія без винятку була річева і стояла на високому рівні, що тільки підтвердило слова секретаря п. Конюха, що Рада Союзу дбала в минулому році про поглиблення внутрішньої організаційної праці. Вислід того змагання був замітний на загальних зборах, які проречисто свідчили про те, що — з одного боку — провід організації знайшовся у досвідних і дбайливих руках, і з другого боку — що тих майже 300 учасників загальних зборів СУК — це вже суцільний гурт поважних і вповні свідомих своїх завдань громадян, що працюють в одній з найважніших ділянок нашого народнього господарства.

ВИБІР НОВОГО ГОЛОВНОГО ВИДІЛУ.

Після ухвалення прелімінаря буджету та признання абсолюторії попередньому Головному Виділові збори вибрали новий Головний Виділ — на пропозицію Комісії-Матки — в такому складі:

Голова — дир. Ярослав Скопляк.

(Довготривалі бурхливі оплески при виборі голови були висловом гарячого признання дир. Скоплякові за його жертвенну і вмілу працю в проводі організації).

Члени: Юліян Ломага, інж. Атанас Мілянич, Михайло Ковалів, інж. Богдан Попович, інж. Степан Кіндій, Теодор Пявка, Евстахій Думин, Марко Бачинський (Станиславів), м-р Ярослав Кальба, Микола Терлецький, Михайло Проць і Степан Хомяк (Самбір).

Заступники: Степан Пилат (Рогатин), Микола Парубочний, Михайло Стецик, Евген Угрин.

Контрольна Комісія: інж. Юрій Крохмалюк, Евген Говикович, інж. Орест Клюфас.

ЗАКІНЧЕННЯ ЗБОРІВ.

Після вибору нового виділу ухвалено висоту членської вкладки та зміну деяких точок статуту, що має на меті усправнити діяльність організації. Про велике зацікавлення учасників зборів справами Союзу свідчить те, що при точці „Внески і запити" забирало слово ще понад 10 осіб.

Доходила 5-та година, як голова дир. Скопляк, закрив збори. Учасники відспівали на закінчення національний гимн.

СЕНЗАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС У МОСКВІ.

В неділю 26. ц. м. почався у Москві сензаційний процес проти радіотелеграфіста Вознесенського в заливі в Тіксі за саботаж і шкідництво підчас лету Леваневського понад північний бігун і в часі розшуків за ним. На розправі зізнаватиме 12 свідків. Процес потреває 2—3 дні.

ПРАЦЯ ПРАСЬКОГО УРЯДУ.

ХУСТ.КУП. Праський уряд як федеральний відбуватиме засідання що два тижні, як краєвий чесько-моравський — що тиждень. Відповідно до того матиме він подвійну програму: федеральну і краєву.

ЯПОНСЬКО - СОВІТСЬКА ПЕРЕСТРІЛКА.

ХАРБІН. ПАТ. Коло 50-ох совітських кінотчиків обстрілювало японську граничну сторожу к. міста Ліюпіен. По 2-годинним бою большевики відступили, забираючи одного убитого.

Того самого дня большевики обстрілювали японців біля Шепіену.

І Словаччина розписала внутрішню позичку.

БРАТИСЛАВА. [Мін]істерська рада Словаччини вирішила на с[воїм з]асіданні в пятницю 24. лютого розпис[ати вн]утрішню позичку на господарську розбу[дову] краю. Частинно ця позичка має служити[]ж на покриття буджетового недобору в ц[ім] році. Ця позичка буде двох родів: одна т[]ів-процентова та друга чотири і пів-процен[това], обі на двацять літ.

Як бачимо, то [намагання] частини польської преси про те, що Карпатська Україна мусить ратуватися збірками та внутрішніми позичками, зовсім зайве. Словаччина, як молода держава, теж не вагалася відкликатись до патріотизму й жертвенности власного громадянства. Автім польська преса хіба памятає і знає, що інші держави теж підписували й підписують внутрішні позички.

——o——

Президент Азаня виїхав із Парижа.

ПАРИЖ, ПАТ. [В не]ділю в годині 22.20 президент республікан[сь]кої Еспанії покинув Париж і виїхав по[їзд]ом із ліонського двірця до Колянж. З Азан[ею] їхав його шурин Рівас Шеріф. На двір[ці] прощав Азаню представник міністерства зако[рдо]нних справ та еспанський амбасадор в Па[рижі]. Азаня відмовив журналістам інформацій.

АЗАНЯ [П]ОГОЛОСИВ ДИМІСІЇ.

Шурин еспа[нсь]кого президента республіки, який відбув [з н]им подорож до Колянж, заявив представни[кам] преси, що Азаня ще не зголосив своєї [дим]ісії зі становища президента еспанської [ре]публіки. Вістки, буцімто він димісійний лис[т зл]ожив в еспанській амбасаді в Парижі, непр[авди]ві. При цьому Рівас додав, що Азаня стри[му]вався від усіх політичних актів у Франції. [До] Колянж приїхав він із своїм почотом тільк[и на] кількаденний відпочинок. Якщо трапилося би щось незвичайного, то журналістів про те повідомлять.

АМБАСАДОР ЧЕРВОНОЇ ЕСПАНІЇ ПОКИНЕ БУДИНОК АМБАСАДИ.

З хвилиною, коли французький уряд визнає національний еспанський уряд, амбасадор республіканської Еспанії Паскуа Мартінез покине будинок амбасади й замешкає в гостинниці. Також ґенеральний еспанський консулят та офіціяльний еспанський туристичний уряд стоятиме порожній, без давнього персоналу, аж до тієї пори, коли національний уряд іменує нових урядовців. В понеділок перервали свою діяльність теж інші дипльоматичні установи, що їх створив у Парижі червоний уряд, які були залежні від амбасади. Тільки еспанський комітет допомоги цивільному населенню та евакуаційний комітет із комітетом охорони дітей працюватиме правильно далі.

Загальні Збори „Міщанського Союзу Кредитового" у Львові.

В неділ[ю 2]6. ц. м. передполуднем відбулись у залі [ц]ентральвівського „Міщанського Брац[тва]" при чи[сле]нній участи членів-уділовців, річні загальні зб[ори] кооперативного банку „Міщанський Союз [К]редитовий". Проводив зборам голова Надзі[рно]ї Ради „М. С. К." п. **Галібей**, секретарював [п.] **Качмарський**.

Після [пр]итання учасників зборів, у першу чергу при[гадали п]ого члена-основника през. д-ра К. Левицького. [З п]редсідником п. Галібеєм відчитали прото[коли] останніх загальних зборів та контрольний [звіт] Ревізійного Союзу Українських Кооперати[в]. Обширний і змістовий звіт з діяльности „М[іща]нського Союзу Кредитового" зложив його [ґене]ральний директор м-р **Богун**.

З цьо[го] звіту приявні довідалися, що по роках зас[тою] в розвитку „Міщанського Союзу Кредитово[го]", спричиненого війною, девалюацією і н[еза]ховістю управи, у вересні 1938 переведено [по]вну реорґанізацію. У склад дирекції ввійшли [новi] ківці, зремонтовано льокаль, уведено американське книговодство та намічено плян праці. Н[а]є управа „Міщанського Союзу Кредитового" ставила своїм ударним завданням акцію бу[дів]ельного щадництва. Осяги цієї акції, що від [кіль]кох місяців ведеться у пресі, анкетами у Льві та ще більш на його передмістях, а небавко [роз]почнеться у цілому краю, треба уважати позитивними. Виринула думка будови служ[б]овицьк[ої] кольонії. „Кожний власником своєї хатини!" Щаднича акція на ту ціль розвиваєть[ся; в]ом щадниками найбільший відсоток становлять приватні службовики, ремісники та вчителі. Н[е]зважаючи на недавню воєнну паніку, сума [ощадн]ичих вплат у „Міщ. Союзі Кредитовім" у [двох] місяцях цього року два рази така велика як у тому самому часі минулого року. За 4 о[ста]нні місяці зложено на будівельне щадництво суму 9964.20 золотих.

П[о]ряд цією ударною акцією будівельного щадництва управа „Міщанського Союзу Кредитового" не занедбувала статутових завдань, а саме кредитування ремесла. Щоб допомогти українському ремісництву, а далі промисловi та торгівлі черпати потрібні кредити, управа „Міщанського Союзу Кредитового" майже рівночасно з уруховленням будівельного щадництва почала акцію дешевого ремісничого кредиту. Для того потворено в робітн. середовищах (організаціях, товариствах) збірниці ощадностей; збірниці вже працюють, українські ремісники та робітники збирають ощадности і помагають розбудовувати міщанський кредит на здорових основах суспільної самодопомоги. Коли до тої акції збірниць ощадностей приєднається ще українські банки і призначать для нашого ремесла відповідні кредити, то засяг праці „Міщанського Союзу Кредитового" ще більше пошириться. Амбіції українського ремісництва пробуджені; наприклад члени „Міщанського Братства" у Львові збирають постійно та систематично на уділи в **шевській кооперативі; на добрій дорозі є теж кравецька кооператива.** Гурток та економічне співжиття українського ремісництва розростається з місяця на місяць.

У висліді реорґанізації „Міщанського Союзу Кредитового" урухомлено в ньому ескомпто ремес, інкасо векслів, хвилівки й біжучі рахунки. Наслідком того усього обороти „М. С. К." збільшилися з 107.786.78 зол. в році 1937 до квоти 222.179.50 зол. в 1938 році, тобто на 108%. Коли-ж брати під увагу обороти за останні чотири місяці, тобто від часу започаткованої внутрішньої реорґанізації, то ті обороти виносили 145.876.54 зол. супроти 53.881.58 зол. за такий самий час у році 1937, тобто зросли на 160%. Коли брати під увагу, що саме в цьому часі поширили льокаль, перевели його основний ремонт, вложили більшу суму на пропаґандивні та книговодчі друки, то **стане ясним, що господарські осяги „Міщанського Союзу Кредитового" в останнім році треба уважати поважними і потішаючими.**

Після цього звіту директора м-ра Богуна збори одноголосно уділили абсолюторію Надзірній Раді і Дирекції та приняли буджетовий прелімінар на новий рік. На внесок п. **Процишина** на місце уступаючих членів Надзірної Ради вибрано знову п. Галібея, д-ра Маршала, п. Беряка, п. Дуфанця і як заступника п. Янчишина. Одночасно й майже без дискусії розділено буджет. надвишку і переведено зміну деяких точок статуту. Збори означили найвищу суму зобовязань „М. С. К." на 200 тисяч зол. і найвищу квоту позички для членів 2 тисячі золотих. Пробував внести на ці збори маленький заколот одинокий п. Кравецький закидом, що „Міщанський Союз Кредитовий" перестав бути міщанським і ремісничим. Але чогось не зачекав на відповідь зборів, тільки в поспіху покинув заслухану ч його реторику авдиторію.

До Фірми „Селектон", Львів.

Відділ читальні „Просвіти" в Сільці складає ІІ. Т. фірмі „Селектон" щиру подяку за дуже добрий відбірник, якого ми і не сподівалися. Всі стації, серед них і словацькі чуємо дуже добре цілий день.

Сільце, 31. І. 1939.

ЗА ВІДДІЛ:

Олекса Лучка, секретар. **В. Савка**, голова

В ҐАЛАЦІ ВИКЛЮЧИЛИ 60 ЖИДІВ З АДВОКАТСЬКОЇ ПАЛАТИ.

ЧЕРНІВЦІ, ПАТ. Адвокатська палата в Ґалаці виключила 68 жидів. 30-ох спозміж них зголосило відклик до дисциплінарної комісії, одначе комісія відкинула скаргу.

——o——

ЩЕ ОДИН ЧЛЕН ЮГОСЛОВЯНСЬКОГО УРЯДУ.

БІЛГОРОД. ПАТ. Реґент Павло заіменував міністром без теки радикала Чверкліча, що до 21. грудня мав теку пошт в уряді Стоядіновича.

ВЛАДА МІЖНАРОДНЬОЇ КОНЦЕСІЇ В ШАНҐАЮ ПОМАГАЄ КИТАЙСЬКІЙ АРМІЇ?

ТОКІО. ПАТ. Нанкінський (японофільський) уряд оголосив комунікат, в якім гостро виступає проти влади міжнародньої концесії в Шанґаю та проти британських і французьких кораблів на Янтсекіяні, які підтримують уряд Чанкайшека, уживаючи ріки Янтсе як оперативної бази.

ШУКАЛИ МАЛОЛІТНІХ КОНТРРЕВОЛЮЦІОНЕРІВ.

МОСКВА. ПАТ. В Кузнецку-Ленінську (новосибірської округи) відбувається процес проти шефа тамошнього НКВД урядовців та прокуратора, яких обвинувачують, що вони вели процеси проти шкільної молоді у віці 9—12 літ за... контрреволюцію.

В цьому неймовірному й фантастичному злочині обвинувачували 160 дітей. Одного 10-літнього учня обвинувачували в тому, що він стояв на чолі революційної орґанізації.

Тепер орґанізатори жахливих процесів опинилися самі на лаві підсудних і їм усім грозить кара смерти.

ЧЕСЬКІ СЛУЖНИЦІ ЗАМІСТЬ НІМЕЦЬКИХ.

ГАҐЕН. ПАТ. Замість відкликаних німецьким урядом із Голяндії 20 тисяч німецьких домашніх помічниць, голяндський уряд у порозумінні з празьким дав дозвіл на приїзд відповідного континґенту чеських помічниць до Голяндії. Це будуть здебільша дочки чеських урядовців із тих околиць, які тепер належать до Німеччини.

В ПАЛЕСТИНІ БОМБИ, В КИТАЮ ЗРУБАНІ ГОЛОВИ.

Із Шанґаю повідомляють, що в західній дільниці міста, яка находиться під японською управою, знайдено три зрубані голови китайців. Влада веде розшуки за вбивниками.

В арабській дільниці Гайфи кинули рано три бомби. Від вибухів згинуло 21 осіб та 44 було ранених.

ВИБОРИ ДО ГРОМАДСЬКИХ РАД У СТРИЙЩИНІ.

СТРИЙ. ПАТ. Вибори до громадських рад у стрийськім повіті відбудуться 11. березня ц. р.

——o——

Виклади Т-ва ім. П. Могили.

Товариство наукових викладів ім. Петра Могили у Львові подає до відома, що його заходом відбудуться отсі виклади:

1) 1. березня: А. Домбровський: **„Шкільництво в Карпатській Україні".**

2) 8. березня: Д-р В. Лев: **„Шевченкова мова".** Попередить вступним словом голова Т-ва д-р Денис Лукіянович.

3) 15. березня: Д-р І. Раковський: **„Антропологічні прикмети українського народу".**

4) 22. березня: М-р Б. Романенчук: **„Література Карп. України".** З рецитаціями.

5) 29. березня: Д-р В. Сімович: **„Про мову Карп. України".**

Виклади будуть відбуватися в салі „Української Бесіди", вул. Рутовського ч. 22., І. пов., в 6. год. вечором. Після викладів дискусія. Вступ вільний, добровільні датки приймають.

Сторінка без політики.

Що дивує туристів у чужих краях.

Один англійський журнал зібрав з ріжних часописів, журналів і книжок, здебільша американських, усякі цікаві факти з ріжних країв. Ось деякі з них:

У Букарешті поліцаі, що стежать за вуличним рухом поводяться з подиву гідним спокоєм. Ніодин з них не кричить, не хвилюється, навіть не вимахує руками. Коли шофер нарушить правила руху, поліцай підходить до нього, мовчки записує число і спокійнесенько вертається на своє місце. Вони всі — глухонімі.

Чехословацька пошта видала окремі марки з написом „Зовсім особисте", щоб забезпечити приватне листування тих, що хотять оминути небажаних сторонніх читачів. Поштарі мусять передавати листи з такими марками особисто в руки адресатові.

В англійських поїздах заведуть небавком переділи для тих, що хотять підчас подорожі думати або відпочивати ...від розмови. На них будуть таблички „Тут розмовляти не вільно."

У трьох годинах від Берліна у долині Варти лежить кілька сіл названих Малою Америкою, що називаються Пенсильванія, Меріленд, Саратога, тощо. Не перехрестях є стовпи з написами „сюди до Ямайки" або на „Фльориду", а на домах є такі вивіски „Добровольча пожежна сторожа Фльориди". Будинки всі у строго німецькому стилю. Мешканці тих сіл нащадки колишніх кандидатів на американських емігрантів. Фридрих Великий заборонив мешканцям цих сіл виїхати до Америки кажучи, що дарує їм землю, на якій їм зробить „Америку". І ті назви так і залишились досі.

На зверхній частині віков парляменту в Будапешті є спеціяльні коробки на куснї цигар. Тому, що в парляменті не вільно курити, а цигара там дорогі, то кожний посол дійшовши до парляменту з недокуреною цигарою або папіросою може її положити у коробку з окремим числом — таксамо як складаємо в театрі гардеробу — і вертаючись узяти її назад.

У Лісбоні столиці Португалії нічне життя є дешевше, ніж денне. По 9 год. увечір авта коштують наполовину дешевше, а в ресторанах усі ціни нижчі, щоб люди вночі просиджували в льокалях по ночах.

Єгипетський міністр внутрішніх справ заявив, що на пірамідах будуть небавком ясніти електричні оголошення, як на високих домах у великих містах. Оголошення ножиків до голення або єгипетських папіросів над гробами фараонів зробить напевне сильне враження.

Туристи, що приїжджають на острів Балі чують як з неба дзвонять прегарно дзвіночки. Це ріжнотонні мельодійні дзвіночки причіплені до ніг голубів, які літають.

У Москві відчинили каварню, де кожний замовивши каву або вино може водночас придивлятись фільмі.

У пятницю в Відні, у день призначений для жебраків, власники крамниць ставлять коло дверей цілий ряд мідяків, що їх витягають жебраки по черзі, без слова, поки не виберуть усі.

Серби мають спеціяльну приємність бити скло, коли добре випють. Для цієї цілі є там спеціяльні ресторани, де за дешеву ціну можна побити всю посуду, в якій приносять вам їсти та пити.

Англьо-саксонські клюби.

Один редактор газети в Тексасі „Нюс-Гльоб" Гав запропонував кілька років тому місцевим свекрухам зорганізувати новий клюб під гаслом: „Боротьба з несправедливою критикою". 5. березня що-року клюб улаштовує святочне засідання, на якому вибирають кілька „ідеальних свекрух" і призначають їм нагороди. Цього року дістане нагороду свекруха, що має вже 17 зятів. Для неї приготовлять великий престіл, довкола якого засядуть чоловіки 17 її доньок. Крім цього для більшої сензації запросять на це свято 32 свекрух з індійського племени „навахо". Дуже можливе, що серед того племени свекрухи мають славу найлагідніших жінок у світі.

У стейті Оклягома повстав недавно клюб лисих. Їх головна мета вибороти собі у стрижіїв знижку на „стриження" і голення. Вони твердять, що за кілька волосків несправедливо платити таксамо як за буйну чуприну.

У Льондоні істнує клюб „поганих". Головою є там один ювелір, якого признали найпоганішим. Клюб має між членами людей усяких професій: біржевиків, артистів, фабрикантів. Коли хтонебудь із них зробив би якусь спробу виглядати гарніше, ніж виглядає в дійсности, його зараз прогналиб з клюбу. Недавно клюб дав оголошення, що шукає найпоганішого шофера, щоб міг інших членів відвозити до хати. Вони збираються в суботу ввечір і проводять разом усю неділю.

Що буде їсти жінка президента Франції у Льондоні.

Англійська королева має приймати в себе жінку французького президента. Президент з жінкою складають по черзі візиту володарям Англії. Королева Єлисавета вже подумала про обід для французької гості і телефонічно спитала французьке посольство, звідки пані Лєбрен родом. Довідавшись, що з Арден, вона казала собі закликати всіх французьких кухарів у Льондоні. Були між ними теж кухарі з Арден. Ця провінція славиться спеціяльним хистом приготовляти дика та перепелички. Досі ще невідомо, що буде їсти з тих двох страв французька президентова. Коли вона їх не любить, знає бодай заздалегідь, що її чекає.

Незвичайне самогубство закоханого.

Нюйорські часописи повідомляють про самогубство, що заслуговує на рекорд у світовій хроніці оригінальних способів смерти. В одному американському місті знайшли на вулиці без пальта друкаря. Він довідавшись про зраду своєї нареченої пішов до друкарні на роботу як звичайно, склав із черенок імя і прізвище своєї нареченої з повною адресою, після цього три крапки з окликом (57 букв разом) і все це зїв. Його доставили до шпиталю, де сподіваються ще його відрятувати. Нашим закоханим друкарям не радимо його наслідувати; краще вже скласти гарний текст з некрольогом своєї нареченої і післати їй, щоб вона догадалась, що для нареченого вона — вмерла.

—o—

Літак до перевозу злочинців.

Англійська поліція вперше використала літак для перевозу злочинців, зловлених на острові Джерсі. Вони розбили залізну шафу, вкрали 500 фунтів і втікли. А що їх фотографії з відтисками пальців були в архіві поліції, то зловили їх скоро. На острові Джерсі нема відповідної вязниці для „вломників" — мистців вищої кляси, тимто їх перевезли до Льондону.

Фільмовий світ.

У Голівуді фільмові артисти не тільки заробляють міліони, але і голодують. На одну міліонерську зірку припадає 1000 звичайних артистів, що дістають працю тільки випадково, відповідно до знайомостей із „сильними цього світа" чи припадку. Тисячі виступають тільки як статисти. Таких статистів, що чекають на „ролю", заробіток або карієру є в Голівуді... 50.000! Всі вони живуть надією, що одного дня із зовсім сіренької особи виринуть на екрані як „щось".

Заробіток акторів у минулому році не перевищав пересічно 4 дол. тижнево. 14 дол. заробляв тільки 1 на чотири. Той, хто дістає платню 3000 дол. мусить мати власну ґардеробу вартости 5000 дол.

До Голівуду приїжджають люди не тільки з Америки, а з усіх кінців світа — найбільше з англійських доміній, Японії та Китаю. Є такі, що живуть там роками хапаючись усякої праці і кожної поли сурдута режисерів фільмових підприємців і славних артистів. Одні чекають на несподівану смерть якогось артиста підчас ролі, другі роблять, що день приносить.

Істнує центральне бюро, що щодня шукає артистів до роль „екстра", воно відповідає щодня на 15.000 запитів; усе це кандидати до фільми. Щодня для ріжних знимок треба там 550 осіб.

Праця їх нелегка: чи вони танцюють усміхнені, чи ходять добре одягнені щоб „робити добре враження", вони заробляють дуже мало і живуть у нужді. Наче на сміх вони називаються „екстра", хоч „екстра" не заробляють нічого.

З КІНОВИХ НОВИНОК.

Центральний комітет для розгляду кінових сценаріїв у Сов. Союзі дістав 5.000 рукописів. З цього 226 написаних не російською мовою. Першу премію 15.000 рублів дістав С. Гарасимов, автор фільми „Учитель".

У Голівуді приготовили фільму „Сповідь шпигуна нацистів". Там виступає теж Гітлер. Доброго подібного артиста до цієї ролі не могли знайти. Режисер покористувався штукою: взяв із хроніки актуальних подій „правдивого" Гітлера і вклеїв до фільми.

Відомий французько-швайцарський повістяр Ромен Роллян написав сценарій про Робеспієра.

Німецький уряд рішив зробити цього року три антижидівські фільми.

Голівуд винайшов нового славного артиста. Ним є кінь. Зветься Бох Горн і дістає денно... 300 долярів гонорару.

У Вашинґтоні зробили фільм про американську дипльоматію п. з. „Дядько Сам, добрий сусід". У фільмі виступають популярні посли. Її виставляють спершу в Парижі.

Одною з нових французьких фільм п. з. „Година призначення" буде спосіб життя лікарів та асистентів у шпиталях і клініках.

Норма Шірер грає головну ролю в новій фільмі „Жінки", де нема ніодного мужчини.

„БІЛОСНІЖКА" ПРАВДИВА І ФАЛЬШИВА

Те, що ми бачили на екрані „Білосніжка і сім карликів" було копією американського оригіналу Вота Діснея. Европа дістане тепер „оригінал". Париж уже оглядає вдруге ту саму фільму, прирівнюючи обі версії. Для ока обі частини такі самі. Зате коли йде про голосову частину то не важко було помітити, що уста героїв не йдуть у парі зі звуками. Французи стверджують (і це бачили ми теж), що Білосніжка, князь і зла королева робили більше враження ляльок ніж живих осіб. Т. зв. синхронізація — повна гармонія слів, жестів і звуків дуже тяжка при перекладі фільми. Тільки оригінал дає для вуха тих, що його розуміють повне враження. В оригіналі тембр голосу кожного карлика багато точніше дібраний до слів і мельодії, яка супроводить його слова, голос Білосніжки незвичайно приємний, а комічні постаті своїм голосом розбуджують справді сміх. При цьому треба звернути увагу на жарти і вислови, що достосовані до звуків англійської мови. З огляду на величезний успіх цієї фільми, головно серед дітей, ріжні европейські кіновиробництва підготовляють другий її випуск ближчий до оригіналу.

РЕНЕ КЛЄР ВЕРНУВСЯ У ПАРИЖ.

Хто не памятає одної з перших найкращих звукових фільм „Під дахами Парижа", в якій виступив уперше новий артист Альберт Прежан? Після неї прийшов оригінальний „Міліон" і „Нехай живе свобода" і їх автора Рене Кляра покликали до Голівуду. Там він зробив кілька фільм, з яких деякі принесли йому гроші та славу, а тепер він рішив вернутися у Париж, щоб приготовити чисто французьку фільму „Чисте повітря", де героями будуть головно діти. Дія буде йти у літньому таборі з 150 дітьми, 100 котами і псами.

Грузин про ролю України у визволенні народів поневолених Москвою.

Як ми згадували, в Ляйпціґу появилася книжка грузина Михайла Чудюкдзе п. н. „Україна". (Підзаголовок: „45 міліонів українців живе без власної держави"). Подаємо уривки з тої книжки: „Національне питання є найбільш актуальним питанням сучасности. Особливо гостро виступає сьогодня боротьба поневолених Москвою націй, що змагаються проти червоного самодержця, як колись боролися проти царату. Всі ті народи ведуть політичну й ідеольогічну боротьбу проти насильства, яке їм накидають як ідею комунізму московські визискувачі зі своєю чужою мовою, звичаєм, культурою та панують над численними народами совітського союзу, над народами, які мають власну історію, традицію, культуру. У проводі тих народів стоїть український нарід, найбільший зі всіх поневолених Москвою народів. Той нарід, що був давніше для чужих держав предметом господарської експанзії та їх політичних плянів, тепер жадає для себе повної свободи і суверенности. Ті жадання мають сьогодня можність здійснитися, бо світова війна й опісля революція так зближили всіх українців до себе, а віддалили від Москви, що тільки дорогою насильства можна було над ними панувати. Тепер на місці національної меншини стоїть нарід, готовий на все, на остаточну розправу з Москвою. Та воля запанувала в цілому народі і в його провідників. Та воля переможе і сповниться національна мрія так довго плекана міліонами.

Генерал Скварчинський про протинімецькі демонстрації

Сесія начальної Ради ОЗН-у у Варшаві.

ВАРШАВА. ПАТ. У Варшаві відкрито в неділю сесію начальної ради ОЗН. Шеф ОЗН ґен. Скварчинський виголосив промову, в якій обговорив міжнародне положення та польську закордонну політику. При тому він гостро заатакував опозиційні партії („фронт Морж", „стронніцтво людове", ППС і ін.) які виступили проти акції польського уряду, що мала на меті приєднати Заользанський Шлеськ і тепер ускладнюють польську закордонну політику.

„Деякі партійні чинники — ствердив він — починають гру, що має характер уплянованої та згори вирежисерованої акції; вони не вагаються втягнути до неї молоді, яка служить їм за сліпе знаряддя. Не стан, який витворився в Данціґу, є причиною цих виступів. Мабуть у тій справі займе становище уряд і сойм. Метою, до якої змагають режисери вуличних інцидентів є: робити труднощі чинникам, відповідальним за нашу загально-державну і міжнародню політику. Коли глядіти на це видовище, мається враження, що комусь залежить на тім, щоб утруднювати нашу міжнародню акцію, що хтось схований інспірує ці випадки згідно з чужими вказівками, які не мають нічого спільного з польською державною рацією".

Анґлія і Франція визнали нац. еспанський уряд.

„де юре".

ЛЬОНДОН. ПАТ. ПРЕМІЄР ЧЕМБЕРЛЕН ЗАЯВИВ У ПАЛАТІ ГРОМАД, ЩО АНГЛІЯ ВИЗНАЛА „ДЕ ЮРЕ" УРЯД ГЕНЕРАЛА ФРАНКА.

Чемберлен заявив, що брит. уряд рішив у неділю визнати нац. уряд без ніяких умовин; у вівторок відбудеться парляментарна дискусія в цій справі. Брит. уряд приняв з вдоволлям заяву еспанського нац. уряду, що його політика незалежна та що він виступить з репресіями лише проти кримінальних елементів.

Вільна частина послів приняла цю заяву оплесками.

ПАРИЖ. АВАС ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО ФРАНЦУЗЬКА РАДА МІНІСТРІВ ОДНОГОЛОСНО РІШИЛА ВИЗНАТИ ЕСПАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УРЯД „ДЕ ЮРЕ".

БРИТІЙСЬКИЙ ШАРЖЕ Д' АФЕР у БУРҐОСІ.

Ще не відомо, хто буде французьким змявив мін. Хордані, що Англія визнала нац. уряд. Рівночасно він попросив, щоб нац. уряд дав йому аґреман як для шарже д аффер до часу, аж приїде до Еспанії брит. амбасадор.

ОФІЦІЙНИЙ КОМУНІКАТ ПРО ФРАНКО-ЕСПАНСЬКЕ ПОРОЗУМІННЯ.

В Парижі та в Бурґосі оголошено ідентичний комунікат, який стверджує, що у висліді переговорів Берар-Хордана обі уряди дійшли до порозуміння у справах, які їх цікавлять. Франція облегшить нац. урядові поворот майна, яке є власністю есп. народу.

БЕРАР НЕ ПОГОДЖУЄТЬСЯ БУТИ ФРАНЦУЗЬКИМ АМБАСАДОРОМ В БУРҐОСІ.

Ще не відомо, хто буде французьким амбасадором у Бурґосі. Відомо лише, що те становище запропоновано Берарові, але він не приняв його.

АРҐЕНТИНА І ЛИТВА ВИЗНАЛИ НАЦІОНАЛЬНУ ЕСПАНІЮ.

ПАТ. повідомляє, що Арґентина і Литва визнали уряд з Бурґосу „де юре".

КОЛИ ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ ВИЗНАЮТЬ НАЦІОНАЛЬНУ ЕСПАНІЮ.

ВАШИНҐТОН. Райтер. Американський уряд пильно слідкує за подіями в Еспанії, розглядаючи можливість визнання нац. Еспанії, але вважає, що пора на те ще не прийшла. Мабуть Америка по деякім часі піде за приміром Анґлії та Франції.

АНҐЛІЯ НЕ ІНТЕРВЕНІЮЄ В ОБОРОНІ ЧЕРВОНИХ ЕСПАНСЬКИХ ДІЯЧІВ.

ЛЬОНДОН. Райтер. Представники есп. червоного уряду в Льондоні звернулися до брит. уряду з проханням, щоб він заопікувався підчас евакуації особами, до яких не відносяться запевнення ґен. Франка. Брит. уряд не відповів і не дав ніяких інструкцій свому представникові в Бурґосі.

МЕКСИК НЕ ПРИЙМЕ ПРЕЗИДЕНТА АЗАНІ НІ ҐЕНЕРАЛА МІЯХИ?

З мексиканських урядових кол заперечують вістку, немовби през. Азаня й ґен. Міяха дістали право азилю в Мексику.

КОМУНІСТИ ХОТЯТЬ ДАЛЬШОГО ПРОЛИВУ КРОВИ.

Мадридський комуністичний щоденник „Мундо Обреро" помістив рішення політбюра еспанської комуністичної партії, яка закликає до дальшої боротьби з нац. армією.

Останні приготування до конкляве

покінчені.

В середу пополудні всі кардинали, які є в Римі, візьмуть участь у конкляве. Приготування вже покінчені. Кожний кардинал дістане дві келії: для себе і для свого секретаря. Келії дуже скромні: в кожній є лише ліжко та стіл з каламарем. Вікна вже запльомбовані печатками з написом „конкляве 1939", у вівторок поперетинають всі телефонічні дроти до частини Ватикану, де відбувається конкляве, в середу замкнуть всі брами.

СПЕЦІЯЛЬНІ ГОСТІ З НАГОДИ КОНКЛЯВЕ.

На замовлення ґубернатора Чітта дель Ватікано італійська карбівня вибе 70.000 5-і 10-лірових монет, виконаних з великим мистецьким смаком.

ПРЕМІЄР ІРЛЯНДІЇ ПРИЇДЕ НА КОРОНАЦІЮ НОВОГО ПАПИ.

У Ватикані оголошено офіційно, що ірляндський премієр Де Валера приїде у проводі спеціяльної місії на коронацію нового папи.

ПРИСУД НА ВОЗНЕСЕНСЬКОГО.

МОСКВА. ПАТ. Радіотелеграфіста Вознесенського засудили на 20 років вязниці. Проти того присуду нема відклику.

ПОМЕРЛА ВДОВА ПО ЛЕНІНІ.

МОСКВА. ПАТ. В понеділок в год. 6.15 померла вдова по Леніні Надія Крупская.

—o—

Зі сойму.

СОЙМ ПРИНЯВ БУДЖЕТ.

ВАРШАВА. ПАТ. На понеділковому пленарному засіданні сойм приняв без дискусії у 3. читанні скарбовий закон з буджетовим прелімінарем на 1939-40 рік, опісля заапробував усі резолюції, що їх предложила комісія, а саме про підвишку дотацій на наукові цілі, міжнародню протиалькогольну конвенцію, ліквідації участи скарбу в мішаних підприємствах, ревізію монополевих концесій, звільнення залізниць від вплат до скарбу, матеріяльне положення учительства, будову шкіл, ревізії справи шкільних оплат, культурні потреби Вильна, мешканевого додатку для учителів, самоуправу в суспільних обезпечальнях, продукцію дешевого радієвого знаряддя і ін. Крім того принято деякі резолюції, що їх зголосили поодинокі посли.

По першому читанні відіслано до комісій низку законопроектів.

Чергове засідання відбудеться 2. березня в 10. годині.

ВИСЛІД САМОУПРАВНИХ ВИБОРІВ У КОПИЧИНЦЯХ.

ПАТ повідомляє, що вибори до міської ради в Копичинцях дали такий розподіл мандатів: 1. господарські листи ОЗН та інших господарських і професійних орґанізацій аполітичного характеру 10, 2. сіоністи 3, 3. інші 3. Дивно, що ПАТ не вважав за відповідне пояснити, хто це ті „інші".

ВИБОРИ В КОПИЧИНЦЯХ.

В минулу неділю відбулися вибори до громадської ради в Копичинцях, при 8 відсотках — як подає ПАТ — виборців. На загальну скількість 16 мандатів, поляки здобули 10 мандатів, українці 3 мандати і жиди 3 мандати. Скористали один мандат поляки, стратили жиди.

НОВИЙ БРЕТОНСЬКИЙ ТЕРОРИСТИЧНИЙ ЗАМАХ.

ПАРИЖ. Авас. У Кемпері, головному місті департаменту Фіністер (Бретонія) вибухла бомба з мелінітом. Шкоди поважні, вилетіло чимало шиб. Замах приписують бретонським автономістам.

ПРЕЗИДЕНТ ПОЛЬЩІ ХОРИЙ.

ВАРШАВА. ПАТ. Президент Польщі, який від кількох днів був нездоровий, не міг у понеділок встати з ліжка з огляду на жолудкову недиспозицію. Лікарі ствердили, що такий стан може тривати кілька днів, тому відкликано авдієнції, які мали відбутися у цьому тижні.

—o—

ТРЕТІЙ ДЕНЬ ПОБУТУ МІНІСТРА ЧЯНА У ВАРШАВІ.

У понеділок в год. 11.30 мін. Чяно зложив вінок на цвинтарі італійських вояків, що поляглі у світовій війні, опісля звидів державне летунське заведення.

В 13-ій год. мін. Чяно відвідав летунський полк на Окенцю та був на принятті в ґарнізоновому касині того полку.

В год. 16.46 міністри Чяно і Бек з жінками виїхали на репрезентативні лови до Біловежі. На двірці прощали мін. Чяна представники уряду, війська та громадянства. До біловежі приїхав поїзд з міністрами в год. 21.35.

—o—

ЗНОВ УРЯДОВА КРІЗА В БЕЛЬҐІЇ.

БРЮССЕЛЯ. ПАТ. Недавно утворений уряд премієра Перльо подався до димісії. Довели до того соціялісти, які відмовилися підтримати проекти міністра скарбу, зокрема редукції урядничих платень на 5 проц. В понеділок в 16. год. зібралася рада міністрів на засідання і рішила податися до димісії.

—o—

СТОЛИЦЯ МОНГОЛІЇ ПОЛУЧЕНА ЗАЛІЗНИЦЕЮ ЗІ СССР.

Новий шлях для засоблення китайської армії.

ТОКІО. Домеі повідомляє, що большевики викінчили будову залізниці з Верхне-Удинська (на сибірській маґістралі) до столиці монгольської совітської республики Улан Батор Хото. На думку японських кол та лінія служитиме до засоблення китайської армії через Кансу.

—o—

КОНЦЕНТРАЦІЯ КИТАЙСЬКИХ ВІЙСЬК.

ТОКІО. Домеї повідомляє, що на обох берегах ріки Янтсе китайці зосередили 100 дивізій. На північному березі 30 дивізій заняло укріплені позиції під командою ґен. Літсунена, 10 дивізій зосереджено в околиці Шішу й Ічан, 60 на південному березі Янтсе.

Авторський вечір студентів Духовної Академії

В неділю 26. II. ц. р. Літературна Секція при „Читальні українських богословів ім. М. Шашкевича" у Львові улаштила в залі Духовної Семинарії при вул. Коперника 36 свій черговий Авторський Вечір з участю хору львівських богословів. Над сценою виднів на тлі килимів портрет Шашкевича, по боках дві картини пок. Ол. Новаківського, що символізують науку та мистецтво. Простору залю заповнили по береги запрошені гості і студенти Дух. Академії. На переді Преосв. Никита Будка, о. мітрат д-р Й. Сліпий, о. пралат Л. Куницький, духовні і світські професори Богословської Академії та гості.

Авторський вечір почався точно в заповідженій годині (16.30) виступом хору богословів під проводом В. Якубяка; хор відспівав настроєву композицію В. Якубяка до слів вірша Шашкевича „Підлисся". Молоді і свіжі голоси хору, на якого тлі виріжнялися соля Матіяша (баритон) і Задорожного (тенор), потвердили зайвий раз, що хор богословів — це один із найкращих українських хорів. З черги М. Черній у короткому вступному слові зясував завдання Літературної Секції богословів, що істнує вже 10 літ та по своїм силам плекає культуру слова. Дальше були рецитації. О. Іванюк рецитував поезії Р. Олійника: „Курінь смерти" і „Жаль", М. Жегалович відчитав сатиру Ю. Юркова „Кооператива", Е. Міщій відчитав своє оповідання „В наймах".

Після короткої перерви мужеський квартет (Задорожний, Якубяк, Матіяш і Василевич) відспівав композицію Якубяка до слів Б. Лепкого „Гостина". Дальше І. Давидович рецитував поезії М. Цуприка: „Ніч в Єрусалимі" і „Липневий вечір", П. Лошній відчитав свій уривок з повісти „Авраам" — „Ніч під Дамаском, І. Давидович рецитував поезії М. Чернія „Молодість" і „Весна", Б. Яцків відчитав нарис Ю. Юркова „Зов землі". Опісля хор богословів відспівав бальору пісню „В 950-ліття" В. Якубяка-М. Гірського. Вкінці хор і ціла авля відспівали національний гимн.

Учасники Авторського Вечора мали нагоду півтора години перебути у висококультурній атмосфері нашої Духовної Академії, що розвивається чимраз краще. Крім богословської науки культивують там дбайливо мистецтво слова й тонів, про що дуже гарно свідчив саме Авторський Вечір молодих богословів-письменників. І поезія і мистецька проза були гідно заступлені так, що важко когонебудь з молодих авторів виріжнити. Зокрема В. Якубяк, диригент хору богословів, дався пізнати як надійний **композитор.**

Рецитаторам належиться признання за мистецтво живого слова.

Гість.

Що писало „Діло" 50 років тому.

Четвер, 28 лютого 1889.

РОБІТНИЧА СПРАВА.

„Робітнича справа станула знову на деннім порядку в більшій частині европейських держав. У державній раді у Відні радить робітнича анкета. В Німеччині цісар Вільгельм висловився, що дуже цікавиться робітничою справою. У Бельгії, Франції, Італії й Еспанії були заворушення робітників. Причини і вилен тих заворушень були ріжні".

НОВА БУДІВЛЯ У ЛЬВОВІ.

„На майдані „Каструм" перед „Народнім Домом" має станути величава будівля: промисловий музей. Рада міста Львова ухвалила, що для будови музею треба ще відкупити від уряду частину реальности, в якій міститься архів мап. Вислідом тієї ухвали дирекція скарбу рішила установити комісію, що цю справу розслідила би. До тієї комісії ввійдуть також два старші техніки з намісництва".

„ЦАР ОЛЕКСАНДЕР III

закупив недавно від удови кн. Воронцової знані зі знаменитих виноградників добра Анданил на Кримі. Посілість має всього 900 гектарів, а цар заплатив 2.800.000 рублів і крім цього має ще 50 літ виплачувати по 20.000 рублів річної ренти".

Україніка.

РОСІЙСЬКА ПРЕСА.

„Новая Россія" (Париж), ч. 62 з 15. II містить статтю А. Керенського: „Україна або корові".

„Наше Слово" (Париж) у ч. 10 приносить статтю Д. Одинця: „Україна та Росія".

НІМЕЦЬКА ПРЕСА.

„Мінхенер Ноесте Нахріхтен" з 14. II. вміщують довшу телеграму з Праги п. н. „92 відс. за Волошином. Українська перемога, що переконує".

„Дрезднер Ноесте Нахріхтен" з 14. II. п. н. „Блискуча виборча перемога в Карпатській Україні" подає докладний звіт про карпатоукраїнські вибори від власного кореспондента в Хусту.

„Бресляуер Ноесте Нахріхтен" з 14. II. подає теж телеграму про вибори в Карпатській Україні від власного кореспондента.

„Вестфаліше Ляндесцайтунг" з 12. II. обговорює українські справи в Польщі.

„Шлезіше Ляндесцайтунг" подає в числі з 17. II. хід дебатів про українські справи у варшавському соймі.

Здоровий прояв.

XXVII. ВИКАЗ.

Крім постійних місячних датків зложили дальше самочинно **з нагоди Різдва Христового на колляду Рідній Школі** (в золотих) отсі ВП.: о. Клепарчук Степан Черниця 30, Зель Осип Борислав (збірка на весіллі Ольги і Павла Химина) 25, о. Зборащук Іван Довге (Теребовля) 12, Кружок Р. Ш. Лани (Бібрка) 8.10, Ланда Андрій Вороблик Корол. 1, Кобрин Андрій Венглівка б. Коросна 2, Гапонович Олександер Рожнітів 4, (від себе 2, Біланова Марія 1, Лотоцька Марія 1), Кружок Р. Ш. Монастириська (просфора в Олеші) 5.19, Шумей Дмитро Березів 5, гр.-кат. церква Скварява 25, Баландюк Антін Чижов 4, Сільський Роман Грудньовиця 22, Бандрівчак Гадей Новосільці б. Сянока 28, Німировський Петро Дунаїв (гості на весіллі Бобела Ярослава з Клиж Наталією) 6, о. Стахник Осип Дубецько 3, Кружок Р. Ш. Купче б. Буська 10, Марійчин Андрій Яблониця 5.50, гості на весіллі Ольги Бензак Воля Гетьманська 3.80, кооп. „Злука" Волошина 10, кооп. „Боротьба" Лиса 10, чит. „Просвіти" Лиса 3, Пов. Союз Кооператив Рудки 180, Пов. Союз Кружків Р. Ш. Теребовля (Кружок Р. Ш. Дарахів 65, церковне брацтво Брикуля Стара 12.50, церковне брацтво молодших Брикуля Стара 5.15, чит. „Просвіти" Гайдайка з просфори 5, гр.-кат. церква Будзанів 20, Кружок Р. Ш. Іванівка з просфори 17, Кружок Р. Ш. Ласківці з просфори 7.80) разом 132.45, гр.-кат. церква Ожомля 5, Яцків А. Кракив 2.50, Пов. Союз Кружків Р. Ш. Бібрка 200, кооп. „Торговля „Східниця 20, Пов. Союз Кружків Р. Ш. Заліщики (кооп. „Добробут" Бедриківці 15, кооп. „Сад" Доброводи 20, Кружок Р. Ш. Торське 100, Буданівська Рожа Заліщики 5) разом 140, Іриней Добридень Лубянки Нижчі 1.50, Лупиніщ Михайло Ловча б. Сухединьова 5.

(Продовження буде).

—o—

НОВИНКИ

1 БЕРЕЗЕНЬ.	СЕРЕДА. Ст. ст. 16. лютого 1939. Памфила. Лат. Альбіна еп. Сонце: схід — 6.09, захід — 17.03. Місяць: схід — 12.40, захід — 3.28

Завтра: 2. березня. Четвер.
Ст. ст. 17. лютого 1939.
Теодора.
Лат. Симпліція.
Сонце: схід — 6.07, захід — 17.05.
Місяць: схід — 13.54, захід — 4.15.

—o—

О. ГЕНРІ. 5)

ВТЕЧА ЧОРНОГО БІЛА

(Докінчення).

— Капітан поговорив зі своїми товаришами і по якомусь часі вони повивертали свої кишені. Загальна сума дала 102.30 долярів готівкою і тютюну до курення і до жування на 31 долярів.

— Ходи ближче, капітано міо, — кажу йому.

— Я бідний чоловік, і стою дуже низько у світі. Я дістаю 12 долярів місячно за те, що тримаю вкупі кілька сотень бестій, що тільки про те й думають, як розбігтися. Хоч я уважаю себе за щось ліпше, як стейт Полудневої Дакоти, таки для мене, що досі мав до діла з вівцями тільки печеними таке заняття є принизливе. Мене так скинули на дно та обдерли з усякої амбіції і той ром і такий спеціяльний коктейль, який виробляють в околиці між Скрентоном і Сінсінаті, а який складається з горілки, французького вермуту, коріння і паленої мандаринки. Як будете коли в тій околиці, попробуйте. А проте я ще ніколи не зрадив приятеля. Я тримався їх, як вони мали багато божих дарів і не покидав їх, як доля повелася з ними по мачушиному.

— Але — продовжую свою промову — тут не може бути і згадки про приятеля. На 12 долярів місячно може процвітати тільки поверхована знайомість на око, а й коли приязнь. Ще й бочка фасолі та кукурудзяний хліб рішуче не сприяє її розвоєві. Я бідний чоловік, я маю бідну маму в Тексаркані. Знайдете, кажу, Чорного Біла в такій-то хаті, де він спить. Знаю, що він саме той, за яким ви шукаєте, а знаю це з його слів і недосказів. — Може він і був трохи моїм приятелем. Але щотижня я мусів половину фасолі викидати, бо була хробачлива і він ніколи не присилав мені досить палива до моєї ватри. — Входіть обережно. Це не зовсім певна людина, дотого, маючи на увазі його недавню професію, можна сподіватись завзятої оборони, заки він піддасться

Ціла банда зсідає з коней і підходить навшпиньки до хати. Я як зрадлива Даліла йду за ними.

Проводир будить Обдена зовсім не церемонійним стусаном та Обден без огляду на свою тендітну будову, був доволі сильний і добре боронився.

— Що це значить? — кричить він, коли вже врешті його звязали.

— Нішо не значить позатим, що ми врешті маємо тебе містер Чорний Біл!

— Та це-ж обурливе! — кричить він уже у справжній люті.

— Так, справді це було обурливе, — що вам завинила Кейті! Хіба-ж ви не знаєте, що грабування експресів поліційно заборонене, — пояснює прихильник мира й людина доброї волі, сідаючи Обденові на черево й систематично перешукуючи його кишені.

— Пождіть, ще заплатите мені за це! — далі кричить Обден, сам облитий потом, — я вам можу доказати, хто я.

— Я теж можу вам це доказати, — відповідає проводир, витягаючи з кишені Обденової камізольки звиток новісіньких банкнотів, випущених Національним Банком. у місті Еспіноза.

— Тепер можете стати і приготовитися якслід до відпокутування своїх гріхів.

Обден стає, поправляє, як може свою краватку і мовчить.

— Нема що й казати — добре наоливлений плян, — каже шериф, — закрастися тут і купити собі малу ренчу, тут де не чути й людської руки. Це найдотепніша втеча, яку я колинебудь бачив.

Перед виїздом Обден кличе свого помічника і дає йому вказівки на другий день, так якби сподівався до того часу вернутися. Кілька годин пізніше тільки Персіваль Сейнт Клейр покинув на все Ранчо Шікіто з 109 долярами в кишені, їдучи на коні, що був власністю згаданої ренчі.

Румяний перервав своє оповідання і почав надслухувати. Здалека залунав гудок, наближалося вантажне авто.

— Що тобі Снайт? Знову нудьга.

— Ні, але не по душі мені твоя балаканина. Ми були другами пятнадцять років, і я ще ніколи не чув і не бачив, щоб ти кого видав поліції — ні, ніколи. А тут людина, що з нею ти грав у карти, що дав тобі добру працю, коли ти її потребував, а ти його зраджуєш, ще дотого береш нагороду. Це не подібне до тебе.

Цей Обден виказав своє алібі при помочі адвоката та документів. Дійсно, прикро було так видавати його. Він не був з найгірших.

— Добре, а звідкиж узялися банкноти в його кишні?

— Я сам поклав їх туди, як побачив ту поліційну банду. Я був Чорний Біл. Увага Снайт! надїжджає! Причепимося до буфорів, як стане тягти воду.

Переклав **М. Ч.**

— **Повне видання творів Лесі Українки в 10-и томах.** Замовлення в ратах по зол. 5 (зол. 35), або за готівку зол. 30 просимо надсилати на адресу В-ва „Українська Книгоспілка", Львів, вул. Оборони Львова ч. 14. Вже вийшов з друку IV. том. 434 —?

— **В Молодій Громаді** дня 2. березня (четвер) в год. 19. д-р Любомир Макарушка виголосить реферат про „Повоєнні міжнародні пакти". Вступ для членів і гостей. 460

— **Членів „Червоної Калини"** у Львові повідомляємо, що п. Антін Мондляк перестав бути інкасентом видавництва. — **Управа.** 461

— **Вокальний квартет Кедрова**, російський ансамбль, який здобув собі немалу славу на закордонних виступах, виступить у Львові з концертом у салі Польського Музичного Т-ва (кіно „Апольо") в пятницю 3. березня ц. р. У програмі найкращі твори вокальної поважної і легкої літератури.

— **Нема авдієнцій у Митрополита.** З уваги на те, що Високопреосв. Митрополит Андрей не почувається зовсім добре, не буде якийсь час у себе нікого приймати.

— **„Чесна конкуренція".** Один громадянин приніс нам на показ паперці до тютюну. Зверхній вигляд — точніська копія паперців „Калина". Ба навіть рисунок куща калини зручно підроблений. Паперці звуться **„Малина"** (зложене подібними черенками), фірма (українськими буквами, теж зразку „Будучности"): **„Наше Будовніцтво".** Ясно — яка ціль такої „припадкової" схожости вигляду тих паперців, їх назв і фірм. Це такий характеристичний випадок, що ті паперці передаємо до музею, як зразок метод боротьби з українським господарським рухом. Одночасно звертаємо увагу правникам на цікаве питання: Чи поява й кольпортажа тих паперців дає підставу для судової скарги?

— **Хто виграв на льотерії.** В нинішнім тягненні Державної Клясової Льотерії впали такі виграші: 25.000 зол. на ч. 25467; 15.000 зол. на ч. 152407; 10.000 зол. на ч. 10995 127493; 5.000 зол. на ч. 14671 87648; 2.000 зол. на ч. 81608 103560; 1 000 зол. на ч. 7370 131328; 500 зол. на ч. 5905 3924 27487 320099 782270 75451 85647 91986 112457 151937 155149 163237.

— **Протинімецькі демонстрації в цілій Польщі.** „Слово Народове" з 27. II. повідомляє: У всіх університетських містах відбуваються маніфестації академічної молоді проти гітлерівських провокацій у Данціґу. Подібне віче, як у Познані, Варшаві та Львові, відбулось у Вильні і Кракові. Краківська молодь демонструвала перед домівкою німецької молоді при вул. Висляній.

— **Жахливі наслідки їзди „вовчим білетом".** У Зимній Воді під Львовом залізнича служба зробила жахливе відкриття у хвилині переїзду особового поїзду ч. 33 з Перемишля. На даху одного з вагонів лежав у непритомному стані 21-літній Іван Дмитришин, робітник, замешкалий у Тулиголовах, мостиського повіту. Він їхав з Мостиськ без білету на даху поїзду. В часі переїзду під низьким віядуктом ударив головою об склепіння і через те зломився йому черeп. — Вчора арештовано на головному двірці у Львові за їзду без білету: Василя Барана з Речичан, городецького повіту, Миколу Пачковського зі Скваряви і Петра Мищишина з Тершакович, самбірського повіту.

— **Самовбивство старшини української армії?** На вулиці Кілінського у Стрию найшли — як пише польська преса — передучора Івана Дзюбу, б. старшину армії УНР, у непритомному стані і відставили його до місцевого шпиталю. Дзюба намагався відібрати собі життя, напившись якоїсь трійливої течі.

— **Засуд священика.** Польська преса пише, що в Золочеві присудом окружного суду покарано гр.-кат. адміністратора у Тростянці Великім, пов. Зборів, о. Станислава Ґрафа 3-міс. безвідкличною вязницею і гривною 100 зол. за „оклеветання управителя школи у Гнілаві Станислава Бару за вчинки, незгідні з виконуванням службових обовязків".

— **Заборонена анкета.** Пишуть нам: З огляду на прилюдний спокій жидачівське старосто заборонило анкету у справі дрібної ощадности, що її скликав був на 27. II. „Український Банк" у Журавні. Такий самий мотив ляг в основу інших заборон українських громадянських сходин у тутешньому повіті. Треба надіятися, що це тільки переходові зарядження адміністраційної влади. Зрештою, у нас, славити Бога, все гарно. Наприклад: кількох москвофілів, що залишились тут наче музейні експонати ще з давніших часів, живуть собі як муха в маслі: пошта та міський уряд у Журавні обсаджені майже самими „русскими" і вони у нас роблять усе, що їм тільки подобається

— **Витовкли вікна.** Нічю з 24. на 25. лютого ц. р якісь невідомі типи вибили всі шиби у вікнах господаря Н. Содука в Монастирці б. Журавна. Подібне сталось у селі Новошини, де одному господареві витовкли всі шиби і спалили віз. На місце злочину приїхав з Журавна цілий постерунок поліції з повітовим комісарем на чолі. У висліді арештовано і замкнено в тимчасовому арешті Миколу Яремкова з Новошина.

— **За державну зраду.** У процесі проти службовика Стефана Цьолкоша, обвинуваченого за державну зраду і вербування добровольців до червоної еспанської армії — суд видав присуд, на основі якого Цьолкош попав на 6 років до вязниці. Моторового Миколу Лозинського, що допомагав Цьолкошеві засуджено на 6 місяців вязниці. Оба втратили громадянські права на 10 років.

— **Фальшиве обвинувачення.** Теодор Шевчук, ем. залізничий службовик, відповідає сьогодні перед окр. суддею д-ром Лясковським під закидом, що в письмах до премієра Складковського та головного команданта поліції ґен. Кордіяна Заморського фальшиво обвинувачував команданта постерунку поліції у Мшані Казимира Журовського м. і. за те, наче б то Журовський зраджував державну тайну в користь ОУН. Обвинувачує прокуратор д-р Ґіртлер.

— **Львівська хроніка.** До загального шпиталю привезли вчора Михайла Книша (вул. Голувка 9), жахливо порізаного ножами в одному з льокалів при вул. Казимира Великого. — Трамваєвий віз „2" потрутив у неділю на вул. Городецькій 65-літнього робітника Адама Моцика. — Невідомий злодій напав у неділю вечором на Марію Войталевич (вул. Львівських Дітей 61) і зрабував її торбинку зі 100 золотими. — Якийсь інший молодий злодюга видер з рук торбинку Вікторії Якимцівній (вул. Морські 27). — У звязку з крадіжю на шкоду Ірини Гохбайль арештовано двох безробітних Василя Самотуса і Василя Ґубала. — Лікар д-р Мойсей Фербель наїхав своїм автом на тютюневий кіоск при вул. Асника і поранив власничку кіоску Айслерову. — Поліція арештувала Адама Шміґельського (Старостинська 7) за крадіж біжутерії на шкоду Давида Фоґля, Озію Штока фальзе Гальперна (Під Дубом 18) за крадіж на шкоду Василя Войткова з Чистині. — Баська Люпинас (вул. Сапіги 29) затроїлась світляним ґазом. — Учора вибухла на Янівськім цвинтарі пожежа, внаслідок якої згоріло кілька гробівців.

— **45-літня жінка повісилася.** Рідкий випадок самогубства жінки через повішення занотовано в Товмачі, де відібрала собі життя 45-літня Р. Гібшман.

— **Сублькатор випродав меблі з чужої кімнати.** Небувалою, чи пак рідко бувалою справою займається комісаріят поліції у Львові. Антін Цесельський (Піярів 66) повідомив поліцію, що його сублькатор Казимир Вонсович у вечірніх годинах дістався підробленим ключем до його хати і забрав на фіру шафу, дубовий стіл, отоману, чотири крісла і перевіз ті речі в невідомому напрямі.

— **Злодій побив постерункового.** Павло Гірш, не хотів дати себе арештувати постерунковому, хоча поліція шукала за ним у звязку з крадіжю бочки з фарбою. І не тільки виривався з рук поліцая, але й ударив його так сильно, що поліцай покотився на брук. Користаючи з цього Гірш копнув ще поліцая і був би втік, якщо не прийшов би був з допомогою капраль жандармерії Хшановський. Гірша відставили до поліційних арештів.

Спорт.

БОКС.

ЛЬВІВ. Г. Ц. П. (Познань) — ЛЕХІЯ 9:7.

В салі Колісей відбулися в неділю 26. ц. м. змагання за мистецтво Польщі. Перемогла познанська дружина. Лехія виступила без Міхневича та Ольберта, яких Л. О. З. П. Н. недавно здискваліфікував.

РЕОРҐАНІЗАЦІЯ СПОРТОВОГО ЖИТТЯ В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Перед весняним спортовим сезоном, який цього року виїмково починається дуже скоро, спортові чинники Карпатської України рішили приступити до реорґанізації спортового життя, яке відповідало б не тільки новим умовинам, в яких опинилася Карпатська Україна, але теж відповідала б і національним потребам молодої держави, згідно з прийнятими новітніми засадами тіловиховання. Тому теж ціле спортове життя Карпатської України буде міститися в загальному Карпатоукраїнському Тіловиховному Союзі, який матиме відповідні реферати: копаного мяча, легкоатлетики, спортових гор, плавання, сітківки і т. д. Новий Союз буде співпрацювати із тіловиховними осередками Словаччини і Братислави. На чолі КУТС-у стоятимуть відомі й досвідчені спортові діячі Карпатської України. КУТС буде підчинений міністерству здоровля й тіловиховання. Всім товариствам даватиме міністерство здоровля відповідні допомоги від 500—1000 корон.

Окрему увагу присвятить КУТС тіловихованню шкільної молоді. В кожному шкільному осередку повстануть окремі шкільні клюби. Референтом спортового доросту буде відомий спортовець, учитель Федак. Цього року відбудеться в Хусті „II День студентського спорту", який мав відбутися мин. року в Мукачеві.

РЕПРЕЗЕНТАНТ СТОЛИЦІ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

По довшій перерві починає з початком сезону свою працю СК „Русь" Хуст, клюб, який „за ніч" виріс до ролі репрезентанта спорту карпатоукраїнської столиці. Хустський клюб, який дістав замітну підживу нових орґанізаційних та спортових кол із діячів та змагунів, які переїхали до Хусту з Ужгороду, вже в найближчому часі почне свою діяльність на зеленій мураві. Столичний клюб змінить назву імовірно на СК „Українець", або СК „Січ". Із давньої ужгородської Руси до Хусту перейшли такі грачі: Кобзар, Палінчак, Чанчінов, Кріж, Плиска, Джуган та багато інших змагунів молодших дружин. Тепер хустський клюб буде без сумніву найсильніший у Карпатській Україні. Столичний клюб почав будову величавого майдану пристосованого до нової ролі, бо давній майдан виявився за малий.

А В УЖГОРОДІ ХІБА ОЛЬДБОЇ ВИЙДУТЬ НА ГРИЩЕ

У вівторок 21. м. м. відбулися в Ужгороді загальні збори СК „Русь", на яких вибрано нових „покровителів" почесних голов і новий виділ. Покровителями стали: єпископ Стойка, д-р Іван Коссей, сумної памяти А. Бродій, д-р Ілля Гаджеґа і староста Ужгороду д-р Пальчарський. Почесними предсідниками вибрані: Ішта Фенцик, Ю. Фельдешій, Мих. Демко, А. Попович, д-р Сулинчак, Петрус і Н. Крайняк. Як бачимо, то ціла чесна „кумпанія" вкупі з орґанізатором сабатчапатоків і радіоспікером Демком та титулярним „доктором" Ціштою Фенциком на чолі. Крім того вибрано ще голову, заступника голови й масу виділових, між якими на діж шукати давніх, випробуваних спортових діячів. Найхарактеристичніше те, що хоч виділ склеєно з помпою, то на майдан не буде кому вийти, бо 80% змагунів перейшли до Хусту. Свелиян й Севлюша

РЕЧИНЦІ МИСТЕЦЬКИХ ГОР.

Резерви О. Л.

26. III. Україна — Лехія.
9. IV. Поґонь — Україна.
14. V. Україна — Гасмонея.
18. V. Україна — Чорні.
8. VI. Р. К. С. — Україна.
11. VI. Лехія — Україна.

Юніори:

16. IV. Україна — Ґраніт.
23. IV. Ґвязда — Україна.
30. IV. Україна — Самсон.
7. V. Україна — Білий Орел.

Ц-кляса.

16. IV. Луг — Самсон, Святогор — Ютшня.
23. IV. Луг — Гапоель, Святогор — Гутнічанка.
30. IV. Луг — Гутнічанка, Гапоель — Святогор.
7. V. Луг — Святогор.
14. V. Яновянка — Луг.
21. V. Луг — Ютшня.
28. V. Гапоель — Луг.
4. VI. Самсон — Святогор.

КОПАНИЙ МЯЧ.

СХІДНИЦЯ. **ЮНАК (комб.) — Ґази** 4:?
ДРОГОБИЧ. **ЮНАК (комб.) — КАДІМА** ?:?

—oo—

Нові книжки й журнали.

AKWARIUM. Czasopismo poświęcone propagowaniu miłośnictwa akwariowego. Tom I. Nr 4—5. 1938. Warszawa.

Театри.

Великий Театр.

Вівторок 28. II. год. 7.30 веч. „Це більше як любов".

Середа 1. III. год. 7.30 веч. „Утікла мені перепеличка".

Четвер 2. III. год. 7.30 веч. „Це більше як любов".

Пятниця 3. III. год. 7.30 веч. „Це більше як любов".

Театр Рівнорідностей.

Вівторок 28. II. вистави нема.

Середа 1. III. год. 7.30 веч. „Хтось із вас збожеволів" — виступи театру „Варшавський Цирулик".

Четвер 2. III. год. 7.30 веч. „Хтось із вас збожеволів" — виступи театру „Варшавський Цирулик".

Пятниця 3. III. год. 7.30 веч. „Хтось із вас збожеволів" — виступи театру „Варшавський Цирулик".

Український Театр ім. І. Котляревського.

РОГАТИН:

28. II. Найвірніший чоловік.

1. III. Цариця Грузії.

2. III. Пригода в Черчі.

3. III. На полі крови.

Дня 4. і 5. III. гратиме театр у Пукові.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

ЖОВКВА:

28. II. Дай серцю волю.

1. III. Невольник.

МОСТИ ВЕЛИКІ:

2. III. Безталанна.

3. III. Пісня Бескиду.

4. III. Сорочинський ярмарок.

5. III. Гетьман Полуботок.

6. III. Дай серцю волю.

7. III. Невольник.

К І Н А.

АМІР: „Елізейські поля" (Саша Ґітрі).

АПОЛЬО: „Залога безбожників".

АТЛЯНТИК: „Геройська стежа" та „ФІС".

БАЙКА: „Царський курєр".

БАЛТИК: „Потерпджуваме", „Маски людини Блеккон".

ВАНДА: „Шлях до Ріо", „Нові люди".

ҐРАЖИНА: „Баталія безбожників".

ЕВРОПА: „Пані і ковбой" Ґейрі Купер.

КАСИНО: „Рена" („Справа 777").

КОПЕРНИК: „Ґібральтар".

МАРУСЕНЬКА: „Ґібральтар".

МЕТРО: „Пані Валевська".

МІРАЖ: „Готель у Тиролі".

МУЗА: „Забута мельодія".

ПАКС: „Олімпіяда" — обі частини разом.

ПАЛЯС: „Поворот на світанку" (на осн. Вікі Баум) з Даніелею Даріє.

РАЙ: „Шулерів роман" з Сашею Ґітрі, ново Сімон.

РІЯЛЬТО: „Найвища любов" зі Сімон.

РОКСІ: „Шлях у невідоме" і кольоровий додаток.

СВІТ: „Зоряна ескадра", „Поверх кеше".

СВЯТОВІД: „Товариші зброї", „Королева передмістя".

СТИЛЕВЕ: „Алібі" та ревія.

ТОН: „Небезпечна погоня", „Битва за Бродвей".

УТІХА: „Правда перемагає" і ревія.

ХИМЕРА: „Канчук".

ФОТОПЛЯСТІКОН:

(Марійський Майдан)

„Еспанія: Барсельона, Валенсія, Кордова, Мадрид".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Вівторок, 28. лютого 1939.

7.00 Ранішній деннник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Орх., 8.50 Ранішні вісти. 11.00 Для шкіл: І повітря щось важить, гутірка для старших дітей, 11.15 Глазунов: Чотири пори року, пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 „Море" Дебісія, з пл., із поясненнями, 14.30 Батьківський порадник, 14.45 Господарські вісти, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Життя є всюди — і на пустині, гутірка для молоді, 15.15 Радіотехнічні новини, 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.08 Господарські вістки, 16.20 Фін.-госп. актуалії, 16.30 Пісні з Долини св. Хреста (Місісіпі), сопран, форт., 16.55 Від Йордану до Ливану, враження з мандрівки, 17.00 Чвертьгодина давньої музики у вик. Івана Раковського, віоля д'аморе, 17.25 Вовна, бавовна, 17.35 З піснею по краю, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Прогр. резерва, 18.15 Для села: Курятка-однодівки, Кооперативна хвилина, 18.30 Авд. для робітників, 19.00 Концерт симф. орх., сопран, 20.35 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Концерт давньої музики, 22.00 Атенські прогульки: Поворот із Акрополю, 22.25 Форт. твори Дебісія, 22.55 Інформ. авд., 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення програми.

Середа, 1. березня 1939.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 8.10 Добрий день наймолодшим: Туруль король карпатської пущі, мельодії, пісеньки для дітей, 11.00 для шкіл: Хто з нас найважливіший, для молодших дітей, 11.15 Розривковий концерт, пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полуднева авд., 14.00 Орх., 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 15.00 Для молоді: концерт орх., Шлемінська спів, 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 Дім і школа: Чемні та маломовні діти, 16.35 Італійські нар. пісні у вик. капелі, 17.00 „На Середземнім Морі" відчит, 17.15 Концерт солістів: сопран, альтівка, форт, 19.000 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Молодь перед мікрофоном: запрошуємо на засідання, 18.30 Гутірка про мову, 18.40 Чи школа забирає дитину родині, 19.00 Розр. концерт: орх., бас, 12-літній віртуоз Аль. Ліпінський, 20.40 Веч. денник, метеорольог вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Оповідання про Шопена, форт., 21.00 Театр Уяви, 22.00 Спорт, 22.05 Карлович і Львів, відчит, 22.15 „Литовська рапсодія" Карловича, 22.25 Поезії, проза, 23.00 Останні вістки, 23.05 Закінчення програми.

Четвер, 2. березня 1938.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Популярна музика з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Із шумом Німану та Вілейки, муз. рапок для вселюд. шкіл, 11.25 Біллі Маерль грає власні твори, пл., 11.57 Сигнал, 12.03 Полудн. авд., 14.00 Концерт бажань, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Всюди є життя — і в підземних печерах, гутірка для молоді, 15.15 Клопоти та ради: Пані Нелі уладжує бріджа, 15.30 Орх., 16.00 Пополудневий денник, 16.05 Господарські вістки, 16.20 На фільварку, для ліцеальної молоді, 16.40 Спів, скрипка, форт., 17.20 Винахідники та винаходи, 17.30 Органи, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Для села: Хліб, гутірка, Комунікат Хліб. Т-ва, Популярна музика з пл., 18.30 Легка і поважна музика, 19.00 З фільм і ревій: Розр. концерт, 20.40 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Смолоскипи століть: Колюмб, 21.40 Музика з пл., 22.00 Орх., хор, солісти, 22.30 Спорт, 22.35 Форт., 22.55 Інформ. авд., 23.00 Ост. вістки, 2305 Закінчення програми.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Вівторок, 28. лютого 1939.

БАНСЬКА БИСТРИЦЯ, БРАТИСЛАВА **7.20, 12.50, 16.00, 19.00, 22.15 Вістки та комунікати в українській мові,** БІЛГОРОД 18.00 Вок. концерт, 20.00 Нар. пісні, 22.15 Спів. ресітель, БРЕСЛЯВ 19.15 Форт. сонати Бетовена, БУДАПЕШТ 12.10 Циг. музика, 18.15, 19.00 Пісні у супр. циг. орх., 19.45 Віол., 21.20 Орх., ВІДЕНЬ 14.10 Розр. музика, 18.15 Нар. музика, 18.50 Дрезденський квартет, **19.20 Вістки в українській мові,** 20.10 Вок. вечір, 22.35 Легка і танц. музика, ГАМБУРҐ 19.00 Веч. музика, 22.30 Розр. муз., ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 15.15 Діточі пісні, 16.00 Розр. музика, ДРОЙТВІЧ 18.20 Вок. концерт, ЛЯҐТІ 18.15 Фінська музика, 19.40 Популярні фін. пісні, МІЛЯНО 17.15 Танк. музика, 21.00 Симф. концерт, 22.10 Оперетові мельодії, МІНХЕН 18.20 Пфіцнерові пісні, 21.15 Концерт ес-дур на форт. і орх. Бетовена, ПРАГА 15.15 Орх., сол., 17.30 Квартет ес-дур Бетовена, РАДІО ПАРІ 18.05 Легка музика, 19.30 Скрипка, 21.15 Камер. музика, РИМ 18.45 Арабська авд. і східня муз., 21.00—23.00 Вечір опер, СОФІЯ 17.30 Військ. орх., 19.00 Спів, 20.00 Концерт квартету 20.55 Рос. романси, 21.25 Легка музика.

Середа, 1. березня 1939.

БАНСЬКА БИСТРИЦЯ, БРАТИСЛАВА **7.20, 12.50, 16.00, 19.00, 22.15 Вістки та комунікати в українській мові,** БІЛГОРОД 19.30, 21.00 Балканський концерт, БУДАПЕШТ 17.10 Циг. музика, 18.45, 20.10, Орх., ВІДЕНЬ 12.00, 16.00, Розр. концерт, 19.00 Німці над Чорним Морем, **19.20 Вістки в українській мові.** 20.10 Концерт 22.30 „Музика з Відня" розр. концерт, ДРОЯТВЧ 21.15 Симф. концерт, КЕНІҐСБЕРҐ 20.10 Симфонія ч. 4, б-дур Бетовена, ЛЯҐТІ 19.30 Швайцарський вечір, 20.00 Популярні шв. пісні, 20.15 Пісні Шека, ЛЬОНДОН РЕДЖ. 20.50 Валійські мельодії, МІЛЯНО 21.00 „Федра" оп. Пінетія, ПРАГА 15.15 Орх., 18.20 Сальон. орх., 19.30 „Чортівський мур" оп. Сметани, РАДІО ПАРІ 18.05 Легка музика, 21.15 Пісні, РИМ 17.15 Вок. концерт, 18.45 Комунікат і араб. музика, 19.10 Арабська музика, 21.00, 22.00 Комедія, форт., СОФІЯ 18.00 Популярна музика, 22.00 Танк. музика.

Четвер, 2. березня 1938.

БАНСЬКА БИСТРИЦЯ, БРАТИСЛАВА 7.20, 12.50, 16.00, 19.00, 22.15 Вістки та комунікати в українській мові, БІЛГОРОД 20.00 Гумор, 21.00 Оп. музика, БЕРОМІНСТЕР 19.40 Пісні, БУДАПЕШТ 17.10 Концерт, 19.05 Циг. муз., 22.10 Оп. музика, ВІДЕНЬ 12.00 Розр. музика, 15.30 Для дітей, 18.20 Пісні і форт. музика, **19.20 Вістки в українській мові,** 20.10 Танц. музика, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 15.15 Камер. концерт, 18.30 Англ. дуети, КЕЛЬН 18.40 Соната ч. 3 ес-дур на скр. і форт. Бетовена, МІЛЯНО 20.30 Розр. музика, 21.35 Гітаристка Ольга Кельо, 22.20 Симф. музика, ПРАГА 15.15 Орх., 18.25 Військ. орх., 19.30 Твори Сметани, ПАРІ ПТТ 19.00 Пісні, 19.30 Органи. 20.45 Розр. музика, РИМ 17.15 Іт.-бразил. концерт, 21.00 „Вірлятко" оп. Гонеґера, СОФІЯ 19.30 Орх.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, 27. лютого 1939.

1 кг. масла дес. бльок без опак.	3.45
1 кг. масла дес. бочк. експ. з опак.	3.50
1 л. молока	17—18 сот.
1 кг. яєць	0.95

Тенденція на масло звнижкова, на яйця і молоко вдержана.

Оповістка.

Звичайні Загальні Збори Спілки Мінеральний Живець „Черче" Сп. з обм. пор. у Львові, відбудуться в четвер 16. березня 1939 р. год. 18-та, в дирекційній салі Товариства „Дністер" у Львові, вул. Руська ч. 20, І. пов. з таким порядком нарад: 1) Відчитання протоколу з останнього Загального Збору. 2) Звіт з діяльности і замкнення рахунків за діловий 1938 рік. 3) Звіт Провірної Комісії з внеском уділити Управі і Надзірній Раді абсолюторії. 4) Внесення Надзірної Ради Спілки в справі розділу чистого висшу за 1938 рік. 5) Перенесення уділів на нових спільників. 6) Внески і запити. — **Предсідник: Д-р М. Панчишин вр. Секретар: Я. Колтунюк вр.**

Жертви зложені в Адміністрації „Діла": на **Інвалідів** зол. 6.— Волод. Калинович в Бібрці; на **Рідну Школу** Степ. Стрілецький зол. 20, збірка жінок з Затемне зол. 3, для **„найбідніших"** зол. 22.30 збірка з просфори Союзу Українок, Городок.

СТАНЦІЇ

ВИГІДНА та дешева станція для студенток, віддан Винниченського 12, долішній довінок. 450 1-2

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

РУТИНОВАНИЙ апл. адвокатський з правом заступства з три і пів-річною адвокатською практикою шукає патрона від зараз. Пише на машині. — Зголошення до Адмін. „Діла" під „Совісний". 441 3—3

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ЗАСТУПНИКІВ І КОЛЬПОРТЕРІВ до продавання повного видання творів Лесі Українки шукаємо по всіх повітових осередках. Залучити марку на відповідь. В-во „Українська Книгоспілка" Львів, вул. Оборони Львова 14. 434 3-3

СТАРШИЙ хорий емерит шукає жінки до управи домом на провінції. — Зголошення слати: **М. Маріяш, — Львів,** Петра ч. 3, І. пов. 452 2—6

ШУКАЄМО здібних і відповідальних кольпортерів на місто і село за забезпеченою кавцією 150 зол. або певною запорукою до поширення артистичних відливів і образів. Зголошення до дня 5. березня до Адміністрації „Діла" під „Екзистенція". 438 2-7

ФІЛІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК У РАДЕХОВІ прийме від березня 1939 р. організаторку, абсольвентку курсу Союзу Українок або Сільського Господаря. Зголошуватись враз з поданням умовин і поручним письмом від української установи, в якій кандидатка досі працювала, на адресу: Леоніля Селезінкова в Радехові. 455 1-1

РІЖНІ

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ, гумові, черевні, ниркові, проти усування матиці за гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА, Львів, вул. Вірменська ч. 15. 2741** 30-0

СТАРУ ҐАРДЕРОБУ мужеську міняємо на наймодніші бельські матеріяли. Телефон 270-25. 453 1-3

ОГОЛОШЕННЯ

КОНКУРС.

Рада Т-ва Народна Лічниця у Львові розписує конкурс на становища: 1) лікаря асистента внутрішнього відділу, 2) лікаря асистента хірургічного відділу і 3) лікаря помічника відділу Рентґена.

До подання слід залучити: 1) доказ на право виконування лікарської практики, 2) свідоцтва з попередньої праці, 3) курікулюм віте, 4) свідоцтво протигазового курсу.

Подання слід вносити до дня 20. березня н. р. на адресу Дирекції шпиталю Н. Лічниці, вул. Петра Скарги ч. 4. Умовини праці і платні по умові. 462 1-2

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyćkyj Wydawca: Spółka Wyd. „Diło", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Diło", Lwów, Rynek 10.
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.